

Život Cirkvi

Ročník 15

44-45/2008

Stretnutie diecéznych biskupov Katolíckej cirkvi na Slovensku
s predsedom vlády Slovenskej republiky

Čítaním hľadať pravdu

Pred niekoľkými dňami som pred antikvariátom v Bratislave uvidel priateľa. Bolo skoré ráno a tak ma jeho prítomnosť pred predajňou prekvapila. Na moju prekvapenú otázku, čo tam tak skoro ráno robí odpovedal, že vo výklade uvidel knihu o slovenských hradoch a zámkoch a že chce byť prvý, aby si ju mohol kúpiť. Sme zvyknutí viac na rady pred supermarketmi s výpredajom, či akciovými zľavami. No vidieť človeka, ktorý stojí pred predajňou s knihami, to by si dnes zaslúžilo titulku vo všetkých médiách.

S priateľom sme prehodili zopár slov a ja som kráčal ďalej ulicami mesta. A ešte dlho som sa zaoberal tým, čo som videl.

Vzdelanie a túžba po serióznych informáciách si dnes vyžaduje námahu navyše. Povrchné informácie a klebety sa ponúkajú z každého rohu. Skutočná pravda vyžaduje úsilie.

Medzi knihami, ktoré sa objavili na knižnom trhu na Slovensku, hoci v češtine, je i kniha Anne Aplebbaum. Venovala ju Gulagom. Ide o prvé súhrnné dielo, ktoré popisuje fenomén nazvaný Gulag, teda tábory pre politicky nepohodlných protivníkov. Viac ako 8 miliónov ľudských osudov zostáva takmer ukrytých pred poznaním väčšiny ľudí. Autorka poukazuje i na fakt, že kým otázke koncentračných táborov je venovaných množstvo štúdií a filmov, otázke Gulagov sa filmový priemysel vôbec nevenuje. A pritom je to práve filmové umenie, ktoré dnes radikálne ovplyvňuje historické povedomie ľudí.

Aj v posledných dňoch sme v médiách na Slovensku čítali a počuli úplne protichodné informácie o prípadnom blahorečení pápeža Pi XII. Bulvár dokonca priniesol i úplne nepravdivú informáciu o tom, že Benedikt XVI. tento proces zastavil. Bol to práve Benedikt XVI., ktorý pri 50. výročí smrti Eugenia Pacelliho, známeho ako Pius XII., povzbudil historikov, aby skúmali skutočnú pravdu o tomto pápežovi.

Zaujímavým kameňom v mozaike pravdy o Piovi XII. je i kniha Judith Cabaud, židovky- konvertítky na katolícku vieru z New Yorku. Nazvala ju Rabín, ktorý kapituloval pred Kristom. Kniha vyšla pred niekoľkými dňami i v slovenskom preklade. Rozpráva príbeh konverzie rabína Zolliho, ktorý svoj úrad zastával počas II. svetovej vojny. 13. februára 1945 v bočnej kaplnke baziliky Santa Maria degli Angeli v Ríme prijíma Israel-Italo Zolli, vrchný rabín Večného mesta krst. Stáva sa katolíkom. Onedlho ho nasledujú aj jeho manželka a dcéra. Za svoje krstné meno si rabín zvolí meno Eugen, ako znak vďaka pápežovi Piovi XII. „Za všetko, čo vykonal pre židov počas druhej svetovej vojny...“

Udalosť, ktorá otriasla svetom, aby vzápätí zapadla prachom zabudnutia. V rímskej synagóge

je vyhlásený prísny pôst za „apostatu“, jeho meno je neskôr vymazané z takmer všetkých análov komunity v Ríme.

V roku 1940 mu ponúknu uprázdnené miesto hlavného rabína Ríma. Inokedy by to bolo veľké uznanie. V tom čase je to však veľké riziko. Zolli ho však prijíma a v Ríme okrem svojej práce rabína pomáha celej židovskej komunite. Upozorňuje na blížiacu sa katastrofu, no významní členovia židovskej komunity, ktorí sú na vysokých postoch v Mussoliniho vláde, ho nepočúvajú. Začiatkom septembra 1943 dostane židovská komunita v Ríme ultimátum- za jeden deň odovzdáte 50 kg zlata, alebo vás všetkých deportujeme... I napriek veľkej snahe sa podarilo zhromaždiť iba 35 kg. Rabín teda odchádza do Vatikánu, aby prosil o „pôžičku“ Pia XII. Ten mu ju okamžite prisľúbi, no večer sa podarí židovskej komunite zohnať aj zostatok zlata a tak rabín pápežovi už len vďačne poďakuje. O niekoľko dní neskôr rozkáže Pius XII. otvoriť kostoly a kláštory, v ktorých nájde záchranu niekoľko tisíc Židov... V roku 1945 Zolli napíše: „Židia dlhujú pápežovi Piovi XII. veľkú vďaka za všetko, čo pre nás urobil...“

Niektorí by sa nazdávali, že práve toto boli okamihy, ktoré priviedli hlavného rabína do lona Katolíckej cirkvi. Neboli. Ako neskôr sám prizná, jeho túžba po krste ho naplňala už oveľa skôr. Ale vo chvíľach ťažkého postavenia svojho ľudu ho nechcel opustiť. A už vôbec nechcel vyzeráť ako ten, ktorý prijíma krst, aby si zachránil svoj život pred nacistami.

15. augusta 1944 zaklope veľký rabín na dvere jedného rímskeho kostola. Pátrovi Dezzimu povie: „Moja prosba nie je motivovaná núdzou. Žiadam o vodu krstu. Som chudobný a chudobným zostanem. Dôverujem prozreteľnosti.“

Reakcia židovskej komunity je tvrdá. Skromne napíše: „Keď sme sa spolu s manželkou rozhodli stať kresťanmi, nevedeli nás k tomu žiadne ekonomické pohnútky. Stratili sme všetko, čo sa na tomto svete materiálne dá stratiť. Musíme si hľadať prácu. Ale Boh nám pomôže.“

Živým odkazom zostáva jeho odpoveď na výčitku, že opustil Synagógu, aby vstúpil do Cirkvi. „Ja som vás nezaprel. Kresťanstvo je naplnením Synagógy. Synagóga je prisľubom a kresťanstvo je naplnením tohto prisľubu. Synagóga ukazuje smerom ku kresťanstvu. Kresťanstvo predpokladá Synagógu. Jedno nemôže existovať bez druhého.“

Verím, drahí poslucháči, že i moje dnešné zamyslenie nad knihami a vzťahom k nim i k hľadaniu pravdy bude i pre vás povzbudením, aby sme si v uponáhľanom sete našli chvíľu na dobrého priateľa, ktorým je hodnotná kniha. **RV, Jozef Kováčik**

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána: „V dnešný deň sa v nás opäť zobúdzá túžba po nebi“

Vatikán (1. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v sobotu napoludnie spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra vo Vatikáne pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril.

„Drahí bratia a sestry,

s veľkou radosťou dnes slávime sviatok Všetkých svätých. Navštíviac botanickú záhradu, môžeme sa cítiť byť fascinujúci nad mnohorakosťou rozličných rastlín a kvetov a spontánne si môžeme predstaviť Stvoriteľa, ktorý stvoril zem ako krásnu záhradu.

Podobné pocity nás môžu preniknúť, keď uvažujeme nad svätosťou. Svet sa nám zjavuje ako „záhrada“, kde Boží duch vzbudil s úžasnou fantáziou mnohorakú rozličnosť svätých, každého veku, sociálnych podmienok, jazykov, národov a kultúr. Každý je odlišný, s jedinečnosťou vlastnej ľudskej osobnosti a vlastnej duchovnej charizmy. Všetci však nosia v sebe Ježišovu „pečať“ (porov. Sk 7,3), totiž odtlačok jeho lásky, potvrdený znakom kríža. Teraz sa všetci radujú vo večnej radosťi, avšak ako Ježiš, tento cieľ dosiahli prostredníctvom námahy a skúšok (por. Sk 7,14), keď každý vlastnou obeťou sa zaslúžil mať účasť na sláve vzkriesenia.

Slávnosť Všetkých svätých vo svojich počiatkoch siaha do prvého kresťanského tisícročia ako spoločná slávnosť mučeníkov. Už v roku 609 v Ríme pápež Bonifác IV. zasvätil Pantheon Panny Márie a všetkým mučeníkom. Toto mučeníctvo však môžeme chápať v širšom zmysle, ako bezvýhradnú lásku ku Kristovi, lásku, ktorá nachádza vyjadrenie prostredníctvom plného sebadarovania sa Bohu a bratom. Tento duchovný cieľ, ku ktorému sú pozvaní všetci pokrstení, dosahujeme, keď

žijeme podľa evanjeliových blahoslavenstiev, na ktoré poukazuje dnešná liturgia (porov. Mt 5, 1 – 12a). Je to tá istá cesta, ktorou prešiel Ježiš a ktorú mnohí svätí sa usilovali nasledovať, navzdory tomu, že si boli vedomí vlastných ľudských ohraničení. Počas ich pozemskej existencie sa v skutku stali chudobnými v duchu, ubolení z vlastných hriechov, pokorní, hladní a smädní po spravodlivosti, milosrdní, čistí v srdci, sprostredkovateľmi pokoja, prenasledovaní pre spravodlivosť. A Boh bol v nich prítomný a prenikol ich vlastným šťastím, ktoré prežili

práve týmto spôsobom a teraz ho zakúšajú vo večnosti v plnosti. Teraz sú potešení, stali sa dedičmi zeme, sú nasýtení, bolo im odpustené, vidia Boha, ktorého sú synmi. Inými slovami: „ich je nebeské kráľovstvo“ (porov. Mt 5, 3.10).

V dnešný deň cítime, že sa v nás opäť zobúdzá túžba po nebi, ktorá nás pohýna na našej pozemskej púti. V našich srdciach cítime túžbu po večnom zjednotení sa s rodinou svätých, do ktorej už teraz máme tú česť a milosť patriť, ako o tom svedčí známa duchovná pieseň: „Keď sa priblíži zástup svätých, ako veľmi by som chcel Pane, byť uprostred nich!“

Kiežby táto krásna túžba rozpálila srdcia všetkých kresťanov, aby prekonalí všetky ťažkosti, strach a každé súženie! Vložme, drahí bratia a sestry, naše ruky do materinských rúk Panny Márie, kráľovnej všetkých svätých a nechajme sa ňou viesť k nebeskej vlasti v spoločnosti blahoslavených duchov zo „všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov“ (Zj 7,9). V modlitbách si spomeňme aj na našich drahých zosnulých, ktorých pamiatku si uctíme zajtra.“

-Is- / snímka RV

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (2. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu napoludnie spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra vo Vatikáne pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril.

„Drahí bratia a sestry,

včerajšia slávnosť Všetkých svätých nás uvie-

dla do kontemplácie o „nebeskom meste, nebeskom Jeruzaleme, ktorý je našou matkou (Prefácia zo slávnosti Všetkých svätých). Dnes, keď sú naše srdcia ešte stále obrátené k tejto skutočnosti, spomíname si na našich zomrelých veriacich, ktorí „nás predišli so znakom viery a spia spánkom pokoja“ (Prvá eucharistická modlitba). Je veľmi dôležité, že my kresťania prežívame vzťah so zo-

mrelými v pravde viery a smrť vnímame vo svetle Zjavenia. Už apoštol Pavol, keď písal prvým komunitám, vyzýval veriacich aby „neboli smutní ako tí, čo nepoznajú nádej“. „Lebo ak veríme, - napísal - že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh aj tých, čo zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním.“ (1 Sol 4, 13 – 14). Aj dnes je dôležité ohlasovať skutočnosť smrti a večného života, skutočnosť, ktoré sú osobitným spôsobom vystavené rozličným predsudkom a synkretizmom, aby kresťanská pravda sa nemiešala s mytológiami rozličného druhu.

V mojej encyklike o kresťanskej nádeji som si kládol otázku o tajomstve večného života (por. Spe salvi, 10 – 12). Pýtal som sa, či kresťanská viera je ešte pre dnešných ľudí nádejou, ktorá má moc premieňať ich život (por. Tamže, 10). A ešte viac radikálnejšie, či muži a ženy tejto našej doby ešte túžia po večnom živote? Alebo žeby pozemský život sa stal ich jediným horizontom? V skutočnosti, ako už poznamenal sv. Augustín, všetci túžime po „blaženom živote“, po šťastí. Hoci nevieme čo vlastne znamená a aký je to život, zároveň sme však ním stále priťahovaní. A práve toto je univerzálnou nádejou, ktorá je spoločná pre mužov a ženy všetkých čias a miest. Výraz „večný život“ chce byť vyjadrením práve tohto očakávania, ktoré nie

je možné v nás potlačiť. Nie je to akoby nejaká následnosť, či neustále prevtelo vanie bez konca, ale znamená to ponoriť sa do oceánu nekonečnej lásky, v ktorej čas, teda prv a potom už viac neexistujú. Je to plnosť života a radosti. Je to práve to, v čo dúfame a čo očakávame na základe tej skutočnosti, že žijeme v Kristovi (por. Tamže 12).

Obnovme si dnes nádej večného života, ktorý spočíva v Kristovej smrti a v vzkriesení. „Zmŕtvychvstal som a teraz som stále s tebou“ hovorí nám Pán, a moja ruka bude stále s tebou. Kamkoľvek by si mohol spadnúť, spadneš vždy do mojich rúk a budem s tebou až po bránu smrti. Kam ťa nikto nemôže sprevádzať a kde ty si nič nemôžeš zobrať zo sebou, tam ťa ja budem očakávať, aby som pre teba premenil tiene na svetlo. Kresťanská nádej nie je však niečo iba individuálne, je to nádej pre iných. Naša existencia je hlboko spojená s inými a dobro alebo zlo, ktoré koná ktokoľvek, vždy sa dotýka aj iných. Preto modlitba toho, kto putuje týmto svetom, môže pomôcť tomu, kto sa očisťuje po smrti. Preto nás dnes Cirkev pozýva modliť sa za našich drahých zosnulých a pozastaviť sa nad hrobmi cintorínov. Kiež Panna Mária, hviezda nádeje, posilňuje našu vieru vo večný život a sprevádza naše modlitby za našich zosnulých bratov a sestry.“

-Is-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Kristov kríž je stredobodom Pavlovho učenia

Vatikán (29. októbra, RV) – V stredu predpoludním sa pápež Benedikt XVI. stretol s veriacimi na generálnej audiencii, ktorá sa konala na Námestí sv. Petra. Vo svojom príhovore k prítomným pútnikom sa tentoraz zameril na vzťah apoštola Pavla ku Kristovmu krížu, pričom vychádzal z Pavlovej osobnej skúsenosti obrátenia na ceste do Damasku. Po tejto udalosti sa pre Pavla ukrižovaný Kristus stáva zmyslom života a motívom jeho horlivého ohlasovania napriek všetkým ťažkostiam a nástrahám. Svätý Otec túto udalosť objasnil nasledovne:

Drahí bratia a sestry,

v osobnej skúsenosti sv. Pavla je jedna skutočnosť nepochybná: zatiaľ čo na začiatku bol prenasledovateľom a proti kresťanom používal násilie, od okamihu svojho obrátenia na ceste do Damasku prešiel na stranu ukrižovaného Krista, ktorý sa stal pre neho zmyslom života a dôvodom jeho ohlasovania. Jeho život bol úplne oddaný dušiam (porov. 2 Kor 12, 15), rozhodne nebol pokojný, ani ušetrený od rôznych nástrah a ťažkostí. Pri svojom stretnutí s Ježišom si Pavol uvedomil centrálny význam kríža. Pochopil, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych za všetkých i za neho samého. Obe tieto veci boli dôležité: univerzálnosť – Ježiš skutočne

zomrel za všetkých -, i subjektívnosť – zomrel takisto aj za mňa. Na kríži sa teda ukázala Božia, slobodne sa darujúca a milosrdná láska. Túto lásku okúsil Pavol predovšetkým sám na sebe (porov. Gal 2, 20), a tak sa z hriešnika stal veriacim, z prenasledovateľa apoštolom. Deň po dni vo svojom novom živote zakúšal, že spása je „milosťou“, že všetko má svoj pôvod v Ježišovej smrti a nie v jeho vlastných zásluhách, ktoré koniec koncov ani nemal. „Evanjelium milosti“ sa tak pre neho stalo jediným spôsobom ako pochopiť kríž, kritériom nielen jeho nového života, ale aj odpoveďou pre tých, ktorí s ním diskutovali. Medzi nich patrili predovšetkým Židia, ktorí svoju nádej vkladali do skutkov a od nich čakali spásu. Boli to tiež Gréci, ktorí stavali proti krížu ľudskú múdrosť. Boli to napokon aj skupiny heretikov, ktoré si vytvorili vlastnú predstavu o kresťanstve vyhovujúcu ich spôsobu života.

U sv. Pavla má kríž v ľudských dejinách prioritné miesto, predstavuje ústredný bod jeho teológie, pretože slovo „kríž“ znamená spásu ako milosť darovanú každému stvoreniu. Téma Kristovho kríža sa stáva podstatným a prvoradým prvkom apoštolovho ohlasovania: najjasnejšie to vidno na príklade spoločenstva v Korinte. Zoči-voči tejto cirkvi, povážlivo poznačenej roztržkami a škandálmi, kde spoločenstvo ohrozovali

vnútorné rozdelenia a protichodné záujmy, ktoré narušovali jednotu Kristovho tela, vystupuje Pavol nie so vznešenými slovami a múdrosťou, ale s ohlasovaním Krista, Krista ukrižovaného. Jeho sila nie je v presvedčivosti reči, ale paradoxne, v slabosti a bojzlivosti toho, kto sa spolieha len na „Božiu moc“ (porov. 1 Kor 2, 1 – 4). Kríž je pre všetko, čo reprezentuje, a teda aj pre teologické poslanstvo, ktoré zahŕňa, pohoršením a bláznovstvom. Apoštol to vyjadruje tak pôsobivo, že je dobré vypočuť si jeho vlastné slová: „Lebo slovo kríža je bláznovstvom pre tých, čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou... zapáčilo sa Bohu spasit' veriacich bláznovstvom ohlasovania. Lebo aj Židia žiadajú znamenia a Gréci hľadajú múdrosť, my však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo“ (1 Kor 1, 18. 21 – 23).

Prvé kresťanské spoločenstvá, ku ktorým sa Pavol obracia, veľmi dobre vedeli, že Ježiš vstal z mŕtvych a žije. Apoštol chcel pripomenúť nielen Korint'anom a Galat'anom, ale všetkým nám, že Zmŕtvychvstalý je stále ten, ktorý bol ukrižovaný. „Pohoršenie“ a „bláznovstvo“ kríža, spočívajú práve v tom, že tam, kde všetko vyzerá ako neúspech, bolesť, porážka, práve tam je všetka moc bezhraničnej Božej lásky, lebo kríž je vyjadrením lásky a láska je skutočnou silou, ktorá sa odhaľuje práve v tejto zdanlivej slabosti. Pre Židov je kríž skandalon, teda pasca alebo kameň úrazu: zdá sa, že je kameňom úrazu pre vieru zbožného Izraelitu, ktorý sotva nájde niečo podobné v posvätných spisoch. Pavol tu, zdá sa, s nemalou odvahou hovorí, že v hre je veľmi mnoho: pre Židov kríž protirečí samotnej podstate Boha, ktorý sa zjavoval pomocou zázračných znamení. Teda prijať Kristov kríž značí urobiť veľké obrátenie v spôsobe svojho prístupu k Bohu. Ak sa pre Židov dôvod odmietania kríža nachádza v Zjavení, teda vo vernosti Bohu otcov, pre Grékov, teda pre pohanov, je kritériom odmietnutia kríža rozum. Pre nich je kríž skutočne moria, bláznovstvo, doslova nevedomosť, pokrm bez soli; je teda viac než len omylom, je urážkou zdravého rozumu.

Sám Pavol mal viackrát trpkú skúsenosť s odmietnutím kresťanského ohlasovania, ktoré bolo posúdené ako „nevedomosť“, ako niečo nepodstatné, ba dokonca nehodné toho, aby sa o ňom uvažovalo na úrovni racionálnej logiky. Pre tých, ktorí ako Gréci, videli dokonalosť v duchu, v čistom myslení, bolo neprijateľné už len to, aby sa Boh stal človekom, aby sa ponoril do všetkých obmedzení priestoru a času. A už celkom nepredstaviteľné bolo uveriť, že by Boh mohol skončiť na kríži! Vidíme, že táto grécka logika je aj logikou bežnou pre našu dobu. Akoby mohla koncepcia apátheia, indiferentnosti v zmysle absencie akejkolvek vášne v Bohu, pochopiť Boha, ktorý sa stal človekom a bol porazený, Boha, ktorý si navyše vzal telo, aby ako zmŕtvychvstalý žil? „Vypočujeme ťa o tom inokedy“ (Sk 17, 32), povedali opovržlivo Aténčania Pavlovi,

keď ho počuli hovoriť o vzkriesení z mŕtvych. Za dokonalosť totiž považovali oslobodenie sa od tela, ktoré chápali ako väzenie. Ako potom nemali považovať za bláznovstvo znovu si vziať telo? Zdalo sa, že v antickej kultúre nebol priestor pre poslanstvo o vtelenom Bohu. Celý príbeh „Ježiša z Nazareta“ sa zdal ako úplné bláznovstvo a jeho najcharakteristickejším symbolom bol zaiste kríž.

Prečo však sv. Pavol práve túto reč o kríži urobil základným bodom svojho kázania? Odpoveď nie je ťažká: kríž zjavuje „Božiu moc“ (porov. 1 Kor 1, 24), ktorá je iná ako ľudská moc - odhaľuje totiž Božiu lásku: „Čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je silnejšie ako ľudia“ (tamže v. 25). Mnoho storočí po Pavlovi vidíme, že v dejinách zvíťazil kríž, a nie múdrosť, ktorá krížu protirečí. Ukrižovaný je múdrosťou, lebo pravdivo ukazuje, kto je Boh, ukazuje moc lásky, ktorá vystupuje až na kríž, aby spasila človeka. Boh využíva spôsoby a nástroje, ktoré sa nám na prvý pohľad zdajú iba slabosťou. Ukrižovaný však na jednej strane odhaľuje ľudskú slabosť a na druhej skutočnú Božiu moc, jeho slobodne darovanú lásku: práve táto úplná nezištnosť lásky je pravou múdrosťou. To napokon Pavol okúsil i na svojom tele, ako o tom svedčí v rôznych pasážach, kde píše o svojej duchovnej ceste, a ktoré sa stali orientačnými bodmi pre každého Ježišovho učeníka: „On mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti““ (2 Kor 12, 9); a ešte: „Čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných“ (1 Kor 1, 27). Apoštol sa do takej miery stotožňuje s Kristom, že aj uprostred toľkých skúšok, žije vo viere v Božieho Syna, ktorý ho miloval a seba samého vydal za jeho hriechy i za hriechy všetkých (porov. Gal 1, 4; 2, 20). Tento apoštolov autobiografický údaj sa stal paradigmatickým pre nás všetkých.

Sv. Pavol nám ponúka obdivuhodnú syntézu teológie kríža vo svojom Druhom liste Korint'anom (5, 14 – 21), kde je všetko zhrnuté v dvoch základných tvrdeniach: na jednej strane Kristus, ktorého Boh za nás urobil hriechom (v. 21) a ktorý zomrel za všetkých (v. 14); na druhej strane Boh, ktorý nás zmieril so sebou, nepočítajúc nám naše hriechy (v. 18 – 20). A vďaka tejto „službe zmierenia“ je už každé otroctvo vykúpené (porov. 1 Kor 6, 20; 7, 23).

Z toho je zrejmé, aké je toto všetko dôležité pre náš život. Aj my máme vstúpiť do tejto „služby zmierenia“, ktorá však vždy predpokladá zrieknuť sa vlastnej nadradenosti a zvoliť si bláznovstvo lásky. Sv. Pavol sa vzdal vlastného života, úplne sa obetujúc pre službu zmierenia, pre kríž, ktorý je spásou pre všetkých. A toto musíme dokázať urobiť aj my: musíme nájsť našu silu práve v pokore lásky a našu múdrosť v slabosti zrieknutia sa, aby sme tak vstúpili do Božej sily. Všetci máme svoj život formovať podľa tejto pravej múdrosti: nežiť sami pre seba, ale žiť vo viere v toho Boha, o ktorom všetci môžeme povedať: Miloval ma a seba samého dal za

Homília Benedikta XVI. pri príležitosti ukončenia Biskupskej synody

Vatikán (26. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. v nedeľu predpoludním predsedal slávnostnej sv. omši v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne pri príležitosti ukončenia Riadnej biskupskej synody na tému: Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi.

Svätý Otec vo svojej homílii upriamil svoju pozornosť najskôr na vysvetlenie liturgických textov dnešnej nedele a potom sa už venoval téme ukončenia Biskupskej synody, keď povedal: „V tejto eucharistickej slávnosti, ktorá uzatvára synodálne práce, uvedomujeme si osobitné puto, ktoré existuje medzi láskyplným počúvaním Božieho slova a nezištnou službou našim bratom a sestram. Koľko krát sme počas uplynulých dní počuli o skúsenostiach a úvahy o tom, ako je dnes veľmi dôležité počúvanie Boha v intimite vlastného vnútra, vždy hlbšie poznanie spásanosného slova a jeho úprimné zdieľanie s inými vo viere, počúvanie, ktoré nám neprestajne umožňujú stôl Božieho slova! Drahí a ctihodní bratia, vďaka každému z vás, že ste každý svojim dielom prispeli k prehĺbeniu synodálnej témy: „Božie slovo v živote a v poslaní Cirkvi“. Všetkých vás srdečne pozdravujem. (...) Osobitný pozdrav posielam biskupom Kontinentálnej Číny, ktorí sa nemohli zúčastniť na tejto Synode. Ďakujem Bohu za ich lásku pre Krista, za ich spoločenstvo s univerzálnou Cirkvou a za ich vernosť nástupcovi apoštola Petra. Sú prítomní v našich modlitbách, spoločne so všetkými veriacimi, ktorí sú zverení ich pastoračnej starostlivosti. Prosme „najvyššieho pastiera“ (1 Pt 5,4) iba ich obdaroval radosťou, silou a apoštolskou horlivosťou, aby mohli múdro spravovať katolícku komunitu v Číne, ktorá je pre nás všetkých taká drahá.

My všetci, ktorí sme sa zúčastnili synodálnych prác, odnášame si v nás obnovené vedomie že prvotnou úlohou Cirkvi na začiatku tohto nového milénia je predovšetkým čerpať stravu z Božieho slova, aby sa tak naše evanjelizačné úsilie mohlo stať účinným, aby sa stalo vhodným ohlasovaním pre dnešné časy. Je potrebné, aby táto cirkevná udalosť našla svoje miesto v každej komunite. Je

potrebné transformovať Božie slovo do skutkov lásky, pretože iba tak sa stane ohlasovanie Evanjelia vierohodným, navzdory ľudským krehkostiam, ktoré poznačujú človeka. To predpokladá predovšetkým vnútorné poznanie Krista a vnímavé počúvanie jeho slova.

V tomto svätopavlovskom roku, keď si osvojujeme slová Apoštola: „beda mi, ak by som nehlásal Evanjeliom“ (1 Kor 9,16), zo srdca si prajem, aby každá komunita nadobudla hlboké presvedčenie o tomto poslaní v službe Evanjelia pre tento svet. Na začiatku Synody som spomenul Ježišovu výzvu: „žatva je veľká“ (Mt 9,37). Je to výzva, voči ktorej by sme mali vždy neúnavne odpovedať hoci sa môžeme stretnúť s rozličnými ťažkosťami. Mnohí ľudia hľadajú, a možno si to ani neuvedomujú, stretnutie s Kristom a jeho Evanjeliom. Mnohí potrebujú nájsť v ňom zmysel vlastného života. Neodmysliteľným kritériom opravdivej misie Cirkvi je práve poskytnutie jasného svedectva života podľa Božieho slova, podľa Ježiša Krista.“

V závere svojej homílie Svätý Otec zdôraznil dôležitosť miesta Božieho slova v liturgii: „Bolo by ešte veľa čo povedať, avšak na konci by som chcel už len zdôrazniť, že privilegovaným miestom, v ktorom zaznieva Božie slovo, ktoré buduje Cirkev, ako bolo povedané mnohokrát počas Synody, je bezpochyby liturgia. V nej sa zjavuje pravda, že Biblia je knihou ľudu a pre ľud. Je to dedičstvo, testament odovzdávaný poslucháčom, aby oni uskutočňovali v ich životoch dejiny spásy, testament dosvedčený v Písme. Je tu osobitne dôležitý vzájomný vitálny vzťah medzi ľudom a Písmom. Biblia zostáva živým slovom v ľude, ktorý je jeho subjektom a ktorý ho číta. Ľud nemôže existovať bez Pisma, pretože on práve v ňom nachádza dôvod svojej existencie, svoje povolanie, svoju identitu. Toto vzájomné prepojenie medzi ľudom a Svätým Písmom je slávené v každom liturgickom zhromaždení, ktoré, vďaka Duchu Svätému, počúva Krista, pretože je to On, kto hovorí vtedy, keď sa v Cirkvi číta Písmo a prijíma sa Zmluva, ktorú Boh obnovuje so svojim ľudom. Písmo a liturgia sa zjednocujú v jedinom cieľi, ktorým je priviesť ľud k dialógu s Pánom, k poslušnosti voči Pánovej vôli. Slovo, ktorý vyšlo z Božích úst a ktoré je zaznamenané v Písmach sa vráti k Nemu vo forme odpovedi, ktorou je modlitba ľudu, v odpovedi, ktorá je odpoveďou prežívaného života a odpoveďou lásky (por. Iz 55, 10 – 11).“

-Is-/snímka SIR

Účastníci Biskupskej synody odovzdali Svätému Otcovi výzvu na pokoj a pomoc kresťanom na Východe

Vatikán (25. októbra, RV) – Výzvu na pokoj, spravodlivosť a náboženskú slobodu vo Svätej zemi, Libanone, Iraku a Indii s názvom „Kristus je náš

pokoj“ odovzdali včera popoludní pápežovi Benediktovi XVI. predstavitelia východných katolíckych cirkví, ktorí sa zúčastňujú na Biskupskej synode. Výzva žiada zodpovedných krajín, aby podporovali a ochraňovali kresťanské menšiny v krajinách, kde sú ohrozované násilnosťami a biedou. Vo vyhlásení sa uvádza:

„Cítíme v srdciach chvenie pre utrpenie toľkých našich synov a dcér na Východe: deti a mladí, ľudia v extrémnych ťažkostiach pre vek, zdravie ako aj pre základné duchovné a materiálne potreby, rodiny, ktoré sú stále viac skúšané obavami pre prítomnosť i budúcnosť. Cítíme povinnosť tlmočiť ich očakávania a nádeje, že už čoskoro budú mať zaručený dôstojný život v sociálnom spolunažívaní“

Predstavitelia vo výzve ďalej uvádzajú, že sú nablízku tým, ktorí trpia za kresťanskú vieru ako aj všetkým veriacim, ktorým je zakázané praktizovanie náboženstva a že vzdávajú úctu tým, ktorí za svoju vernosť Pánovi položili životy.

Vo vyhlásení sú tiež tri žiadosti: aby všetci preukazovali rešpekt voči blížnemu v každodennom živote, aby náboženské autority vyjadrovali a podporovali také postoje, ktoré budú znásobovať iniciatívy vzájomného porozumenia a dialógu a napokon žiadosť medzinárodnému spoločenstvu a predstaviteľom vlády, aby legislatívne zabezpečili skutočnú náboženskú slobodu v prípadoch diskriminácie a pomoci tým, ktorí sú donútení opustiť svoje domovy z náboženských dôvodov. -sg-

Svätý Otec daroval na záver synody jej účastníkom reprodukciu papyrusu Bodmer

Vatikán (25. októbra, RV) - Neobyčajný dar, rovnako ako je neobyčajný originál, z ktorého pochádza – reč je o papyruse Bodmer – jednom z najvýznamnejších rukopisných svedectiev o Novom zákone – o Evanjeliu podľa Lukáša a Jána.

Dvojstránkovú reprodukciu tohto papyrusu, dostal každý zo synodálnych otcov ako dar od pápeža Benedikta XVI. pri príležitosti ukončenia 12. generálneho zhromaždenia biskupskej synody. K reprodukcii bolo pripojené aj doplňujúce vysvetlenie kardinála Raffaeleho Farinu, archivára a knihovníka Svätej Rímskej Cirkvi.

Dve strany reprodukcie papyrusu Bodmer, obzvlášť časti Evanjelia podľa Lukáša a Evanjelia podľa Jána majú pre kardinálov a biskupov, ktorí počas uplynulých troch týždňov pracovali na biskupskej synode na tému Božieho slova a jeho šírenia veľký význam. -sg-

Príhovor pápeža Benedikta XVI. veriacim z diecézy Bergamo

Vatikán (28. októbra, RV) – Pri príležitosti 50. výročia zvolenia pápeža Jána XXIII. na Petrov stolec vaticánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone slúžil slávnostnú svätú omšu v Bazilike sv. Petra. V homílii si spomenul na 28. október 1958, keď bol zvolený za pápeža kardinál Angelo Giuseppe Roncalli, ktorý si zvolil meno Ján XXIII. Vo svojich slovách sa ďalej zamerával na život a pontifikát tohto pápeža.

Pri tejto príležitosti sa asi trom tisíciam veriacich z diecézy Bergamo, kde blahoslavený Ján XXIII. pôsobil a ktorí prišli do Vatikánu, prihovoril počas svätej omše

aj pápež Benedikt XVI. Vo svojom príhovore okrem iného povedal: „Diecéza Bergamo oslavuje a tak nemohla chýbať na duchovnom stretnutí jej najslávnejšieho syna „brata, ktorý sa stal otcom z vôle nášho Pána“, ako to sám hovorieval. Z tohto miesta, ktoré je tak drahé všetkým pokrsteným, vám on sám opakuje: „Som Giuseppe, váš brat“. Som povzbudený vašou modlitbou a povzbudzujem aj vás, aby ste nasledovali príklad a učenie vášho krajského pápeža. Boží služobník Ján Pavol II. ho blahorečil a povedal, že stopy svätosti tohto otca a pastiera stále žiarili celej ľudskej rodine.“

Svätý Otec si potom spomenul na význam, aký Ján XXIII. prikladal rodine, keď hovoril, že výchova, ktorá zanecháva tie najhlbšie stopy, je práve tá, ktorá pochádza z našich domovov. Spomenul si tiež na to, čo hovorieval Ján XXIII., že zabudol veľa z toho, čo čítal v knihách, ale veľmi dobre si pamätal všetko to, čo sa naučil od rodičov a starších. Benedikt XVI. dodal, že tento pápež hovoril o rodine ako o mieste, kde sa učí životu v kresťanskej láske.

„Pápež Roncalli vždy zveroval farnostiam rodiny, ktoré majú úlohu živiť medzi veriacimi cit spoločenstva a bratstva. Ako hovorieval, farnosť formovaná Eucharistiou, sa môže stať kvasom uzdravovania v čase rozširujúceho sa konzumu a individualizmu doby, vzbudzujúc solidarnosť a otvárajúc vo viere oči srdca pri spoznávaní Otca, ktorý je nezištnou láskou a ktorý si želá podeliť sa so svojimi synmi o svoju vlastnú radosť“ – dodal vo svojom pozdrave veriacim zo severu Talianska Svätý Otec. -sg-

Konštantínopolský patriarcha Bartolomej I. o Synode biskupov

Turecko (4. novembra, RV/AsiaNews) – „Dialóg s katolími je jednou z našich priorit a cesta ekumenizmu je pre nás jednoznačným cieľom“ – pre agentúru AsiaNews to uviedol patriarcha Konštantínopolu Bartolomej I. po zasadnutí Synody biskupov, ktorá bola v októbri vo Vatikáne. Ako ďalej dodal, pozvaním na synodu od pápeža Benedikta XVI. sa cítil byť veľmi poctený a dojatý: „bola to pre mňa jedinečná skúsenosť, ktorú si budem navždy pamätať. My všetci sa musíme modliť, aby sme jedného dňa boli schopní sláviť Eucharistiu spoločne.“

Ďalším úsilím patriarchu je ochrana životného prostredia. Od roku 1989 podnikol niekoľko iniciatív v rôznych častiach sveta, aby upozornil na nebezpečenstvo nehospodárneho využívania prírodných i ľudských zdrojov. Na budúci rok plánuje zorganizovať medzinárodné sympóziu v Afrike v delte rieky Níl v severnom Egypte, pričom jeho zámerom bude ukázať svetu choroby, s ktorými zápasia obyvatelia kontinentu. **-dl-**

„Opera omnia“ pápeža Benedikta XVI.

Vatikán (24. októbra, RV) – „V prvom rade patrí moja vďaka biskupovi Regensburgu, Mons. Gerhardovi Ludwigovi Müllerovi, ktorý vzal do svojich rúk projekt tohto diela, vďaka čomu sa mohlo zrealizovať. Osobitne by som sa chcel tiež poďakovať profesorovi Rudolfovi Voderhozerovi, ktorý investoval čas a námahu neuveriteľným spôsobom“ – týmito slovami ďakuje Svätý Otec v úvode svojej publikácie – v zbierke spisov „Opera omnia“ Josepha Ratzingera – pápeža Benedikta XVI. v nemeckom vydaní, ktorú v týchto dňoch predstavili vo Vatikáne a ktorej zámerom je predstaviť čo možno najkompletnejšie dielo obohatené o doteraz nevydané časti.

Pápež Benedikt XVI. v úvode ďalej píše: „Keď som sa po dlhšom váhaní rozhodol prijať tento projekt – publikovanie všetkých mojich spisov, bolo mi úplne jasné, že musí obsahovať priority koncilu a teda moje spisy o liturgii. Liturgia Cirkvi bola pre mňa od mala základnou pravdou môjho života a v teologickej škole s učiteľmi ako Schmaus, Söhngen, Pascher a Guardini sa stala základnou bunkou mojich teologických úsilí. Predmet, ktorý som si vybral, bola fundamentálna teológia, pretože predovšetkým som chcel nájsť odpoveď na otázku: prečo veríme? Ale v tejto otázke bola zahrnutá hneď ďalšia, otázka správneho odpovedania Bohu a teda otázka o Eucharistii. Odtiaľto vychádzajú moje práce o liturgii. Nechcel som písať o špecifických

problémoch liturgiky, ale stále som hľadal zakorenenie liturgie vo fundamentálnom akte našej viery a teda jej miesto v našej ľudskej existencii.“

Dodajme, že zbierka spisov obsahuje dve vedecky zamerané práce – o augustiniánskej tradícii Cirkvi a o tradícii zjavenia sv. Bonaventúru. Tretia časť je zameraná na inauguračnú konferenciu profesora Ratzingera na tému „Boh viery, Boh filozofov“, ktorá bola v Bonne v roku 1959. Štvrtý diel vychádza z Úvodu do kresťanstva z roku 1968 a obsahuje ďalšie časti tohto tematického komplexu: praktizovanie viery, krst, obrátenie a nasledovanie Krista. **-sg-**

Pápež Benedikt XVI. sa prihovril účastníkom Katolíckeho bratstva charizmatických spoločenstiev

Vatikán (31. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa dnes prihovril účastníkom Katolíckeho bratstva charizmatických spoločenstiev (Catholic Fraternity of Charismatic Covenant Communities and Fellowships), pri príležitosti II. medzinárodného stretnutia biskupov, ktorí sprevádzajú nové spoločenstvá charizmatickej katolíckej obnovy a ktoré je súčasťou XIII. medzinárodnej konferencie zvolanej v Assisi na tému „Ohlasujeme ukrižovaného Krista, sila a múdrosť Boha“, na ktorom sa zúčastňujú popredné spoločenstvá charizmatickej obnovy vo svete.

Svätý Otec okrem iného povedal, že II. vatikánsky koncil, ako aj Katechizmus Katolíckej cirkvi vyzdvihuje hodnotu a dôležitosť nových chariziem Cirkvi. „Zo srdca verím, že sa zintenzívni dialóg medzi pastiermi a cirkevnými hnutiami na všetkých stupňoch: vo farnostiach, v diecézach a so Svätou stolicou. Určite je vhodné vyjadriť pápežskú vďaka novým hnutiam a cirkevným spoločenstvám a nie je málo tých, ktoré ju už dostali.“

Potom Svätý Otec povedal, že jedným zo zámerov pápeža Jána Pavla II. bola záchrana katolíckej identity charizmatických spoločenstiev ako aj ich povzbudenie a udržiavanie ich úzkeho vzťahu s biskupmi a pápežom. Následne Benedikt vyjadril nádej zo vzniku stáleho formačného centra pre členov a zodpovedných charizmatických spoločenstiev, čo Katolíckemu bratstvu umožní lepší rozvoj svojho duchovného poslania, zameraného na evanjelizovanie, liturgiu, adoráciu, ekumenizmus, rodinu, mladých, povolania špeciálneho zasvätenia a vznik nového medzinárodného sídla asociácie v Ríme s možnosťou byť v ešte užšom kontakte s Pápežskou radou pre laikov, k čomu im v závere udelil svoje apoštolské požehnanie. **-sg-**

Pozdrav Benedikta XVI. novému americkému prezidentovi

Vatikán (6. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. večera prostredníctvom veľvyslanectva USA pri Svätej stolici zaslal pranie americkému prezidentovi Barackovi Obamovi, ktorého zvolili za 44. prezidenta USA.

Novinárov o tom informoval hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi. S pozdravom sa Svätý Otec obracia nielen na prezidenta, ale aj jeho rodinu, voľby definuje ako historickú príležitosť a uisťuje o svojich modlitbách k Bohu, aby novému prezidentovi pomáhal v jeho práci v krajine a v medzinárodnom spoločenstve.

Benedikt XVI. v závere udelil požehnanie novozvolenému prezidentovi ako aj ľudu USA, aby sa im so všetkými ľuďmi dobrej vôle darilo budovať svet pokoja, solidárnosti a spravodlivosti. -sg-

Pápež Benedikt XVI. sa prihovril účastníkom Pápežskej akadémie vied

Vatikán (31. októbra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovril účastníkom plenárneho zasadnutia Pápežskej akadémie vied, ktoré sa v piatok začalo vo Vatikáne a potrvá do 3. novembra. Témou tohto roku je „Vedecký pohľad na evolúciu vesmíru a života“ a účastníci sa na ňom budú zaoberať posledným vedeckým výskumom o pôvode a evolúcii vesmíru, látky a života.

Svätý Otec vyjadril v úvode radosť zo stretnutia s členmi Pápežskej akadémie vied. Potom hovoril o zvolenej téme ako o oblasti otázok veľkého záujmu, keďže mnohí súčasníci sa zaoberajú otázkami ohľadom počiatku bytia, príčin ako aj významom dejín ľudstva a vesmíru.

„Môj predchodca pápež Pius XII. a pápež Ján Pavol II. tvrdili, že chápanie viery alebo stvorenia a empirické vedecké dôkazy si neodporujú. Filozofia vo svojich prvých stupňoch poukazuje na vysvetlenia pôvodu kozmu na základe jedného či viacerých elementov materiálneho sveta. Takáto genéza nebola chápaná ako stvorenie, ale skôr ako zmena (mutácia), či transformácia, čo spôsobilo trochu horizontálne interpretovanie pôvodu sveta. Rozhodujúci pokrok v chápaní pôvodu kozmu bol úvahou bytia „qua“ a podielu metafyziky s najzákladnejšou otázkou prvého alebo nadprirodzeného pôvodu zúčastneného bytia. V poriadku vývoja, svet musí najprv „byť“ a tak prišiel z ničoho do bytia. Musí byť stvorený, teda inými slovami, byť prvým bytím, ktoré je také podstatné.“

Potom Svätý Otec pokračoval slovami o tom, že povedať, že vznik vesmíru a jeho vývoj je prezieravou múdrosťou Stvoriteľa nehovorí, že stvorenie je spojené len so začiatkom histórie sveta a života. Skôr to naznačuje – ako dodal Benedikt XVI., že Stvoriteľ je základom tohto vývoja, podporuje ho a kontinuálne ho udržiava. Potom Svätý Otec dodal, že Tomáš Akvinský spozoroval, že stvorenie nie je ani pohyb, ani zmenou, ale je to pokračujúci vzťah, ktorý spája stvorenie so Stvoriteľom, je teda pre neho príčinou každého bytia. Potom pokračoval: „Vývoj“ doslovne znamená „rozvinutie a zvinutie“, čo značí, čítanie knihy. Zobrazenie prírody ako knihy má svoj pôvod v kresťanstve a prikláňali sa k nemu viacerí vedci. Galileo videl prírodu ako knihu, ktorej autorom je Boh rovnako ako je autorom Svätého písma. Je to kniha, ktorej dejiny, ktorej vývoj, ktorej „písanie“ a význam „čítame“ podľa postojov vied, zatiaľ čo stále predpokladá základnú prítomnosť autora, ktorý si želal odhaliť v tom samého seba.“ – dodal Svätý Otec. -sg-

Svätý Otec dnes hovoril na tému darovania a transplantácie orgánov

Vatikán (7. novembra, RV) – „Darovanie orgánov je úžasným svedectvom lásky. V tejto dobe, v ktorej žijeme, tak často poznačenej rozličnými formami egoizmu je stále potrebnejšie chápať aké je pre správne ponímanie života dôležitá nezištná pomoc“ – týmito slovami sa dnes prihovril Svätý Otec účastníkom medzinárodného kongresu organizovaného Pápežskou akadémiou pre život na tému darovania a transplantácie orgánov.

Najprv hovoril pápež o láskavej zodpovednosti každého z nás pomáhať, aby sme z nášho života dokázali urobiť dar pre druhých tak, ako nás to učil Pán Ježiš keď hovoril, že len ten, kto stratí svoj život, zachráni si ho (porov. Lk 9,24). Potom sa zamerlal na mimoriadny pokrok v medicíne, vďaka ktorému môže byť život trpiacich oveľa dôstojnejší, k čomu prispievajú aj transplantácie tkanív a orgánov – tieto veľké vymoženosti medicínskej vedy, nádej pre tých, ktorí sa ocitajú v ťažkých klinických situáciách. Toto – ako dodal Svätý Otec – by však nebolo možné bez láskavosti a altruizmu tých, ktorí darovali svoje orgány, aj keď problémom stále zostáva ich nedostatok, o čom svedčia dlhé zoznamy čakajúcich. Potom pokračoval:

„Najmä s ohľadom na dnešnú dobu je potrebné vrátiť sa k úvahám o tejto vymoženosti vedy, aby sa nestalo, že veľký počet žiadostí na transplantáciu naruší etické princípy, ktoré tu sú. Ako som

povedal v mojej prvej encyklike *Deus Caritas est*, telo nemôže byť nikdy považované len za obyčajný predmet (porov. *Deus caritas est*, n. 5). Telo každého človeka, spolu s duchom, ktorý je daný každému osobitne tvorí neoddeliteľnú jednotu, v ktorej je vtačený obraz samotného Boha. Je teda potrebné, aby bola v prvom rade rešpektovaná dôstojnosť človeka a ochrana jeho osobnej identity. Čo sa týka transplantácie orgánov, darovať orgán je možné len vtedy, ak nie je v ohrození vlastné zdravie a vlastná identita a vždy musí pri tom ísť o mravne platný dôvod.“

Potom sa Svätý Otec dotkol otázky obchodovania s ľudskými orgánmi, ktoré sa často dotýka nevinných ľudí či detí, pričom takéto konanie označil za neakceptovateľné. Darovanie orgánov je pritom, ako pápež dodal skutkom najväčšej lásky, svedectvom ktoré presahuje smrť, aby zvíťazil život. Hodnoty tohto gesta by si mal byť prijímateľ orgánu vedomý, keďže dostáva dar, ktorý je viac ako len terapeutickým úžitkom. To, čo dostáva je vlastne v prvom rade skôr než len orgánom svedectvom lásky, ktoré má vzbudiť láskavú odozvu tak, aby takáto kultúra nezištného darovania stále rástla – dodal Svätý Otec.

-sg-

Arcibiskup Migliore vyzval prezidenta OSN k riešeniu problémov spojených s finančnou krízou vo svete

New York (31. októbra, RV) – Stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN v New Yorku arcibiskup Celestino Migliore sa na včerašom zasadaní Generálneho zhromaždenia prihovril prezidentovi OSN Miguelovi d' Escoto Brockmannovi. Vo svojom prejave poukázal na to, že skutočná kríza nepostihla len finančný a ekonomický systém, ale že sa tiež dotýka etických princípov a morálnych hodnôt. Je preto dôležité hľadať spôsoby, ako sa vyhnúť týmto krízam v budúcnosti. Podľa neho je potrebné prehodnotiť súčasný všeobecne rozšírený konzumný spôsob života. Nezodpovedné konanie konzumnej spoločnosti jednak zaťažuje životné prostredie, no zároveň znevažuje ľudskú dôstojnosť.

V závere podotkol, že je potrebné aby vlády a medzinárodné inštitúcie svojimi finančnými príspevkami pomáhali najchudobnejším národom, pretože dejiny rozvinutých krajín potvrdzujú, že finančná podpora vzdelávania, zdravotnej starostlivosti a bývania je najlepšou investíciou zabezpečujúcou harmonické fungovanie spoločnosti ako celku.

-dl-

Svätý Otec slúžil zádušnú sv. omšu za zomrelých kardinálov a biskupov

Vatikán (3. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. dnes predpoludním v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne predsedal zádušnej svätej omši za zomrelých kardinálov a biskupov počas uplynulého roka. Vo svojej homílii si Svätý Otec najskôr menovite spomenul na kardinálov, ktorí v Pánovi zosnuli počas uplynulého roka a potom sa zamerl na tému múdrosti na základe prvého čítania z knihy Múdrosti: „Boh je opravdivou múdrosťou, ktorá nestarne. Je opravdivým bohatstvom, ktoré nezhnije. Je šťastím, ktoré prebýva v hĺbke ľudského srdca. Táto pravda je pretkaná múdroslovnou literatúrou a tiež Novým zákonom, svoju plnosť dosahuje v Ježišom učení. V perspektíve evanjeliovej múdrosti smrť je skutočnou učiteľkou, pretože núti pozrieť sa skutočnosti priamo do tváre. Núti uznať, že všetko, čo sa zdá byť veľkým a silným v očiach sveta, je ľahko pominuteľné. Pred tvárou smrti stráca na význame všetko, čo je dôvodom ľudskej hrdosti a naopak sa stáva dôležitým to, čo je skutočne hodnotné.“

Svätý Otec ďalej zdôraznil, že pred tvárou smrti si ešte viac uvedomujeme hlbokú pravdu o živote, totiž, že sme stvoreniami závislými od Boha a že nikto z nás nie je Bohom. A práve uznanie tejto pravdy, tohto rozdielu je podmienkou k tomu, aby sme mohli byť s Ním a v ňom, aby sme mohli prijať Jeho život ako milosť a ako dar. A v tom sa zároveň skrýva aj centrálné poslanstvo kresťanského ohlasovania: „Boh dal svoj život za nás“ (1 Jn 3,16), keď Ježiš Kristus zvíťazil nad smrťou svojím zmŕtvychvstaním, vďaka mocnej láske nebeského Otca. „Drahí bratia a sestry, toto slovo života a nádeje je veľkou útechou pred tvárou tajomstva smrti, hlavne vtedy, keď sa smrť dotýka tých ľudí, ktorí sú nám blízki. Pán nás však dnes ubezpečuje, že naši bratia, pre ktorých smútime a za ktorých sa modlíme v tejto svätej omši, prešli zo smrti do života, pretože si vo svojom živote zvolili Ježiša, prijali jeho príjemné jarmo (porov. Mt, 11,29) a zasvätili sa službe bratom a sestrám. (...) A teda aj keď sme pocítili smútok nad ich odchodom a ešte aj dnes pocíťujeme to, že nám chýbajú, zároveň nás viera napína vnútornou útechou v myšlienke, že podobne ako nad Ježišom Kristom a vďaka nemu, smrť nemá viac moc nad nimi (porov. Rim 6,9). Tým, že v tomto živote prešli cez milosrdné srdca Krista, vstúpili „na miesto pokoja“ (Múdr 4,7). Je pre nás milé prežívať skutočnosť, že sa už tešia v spoločnosti svätých, definitívne oslobodení od horkosti tohto života a aj my prežívame v sebe túžbu, že sa raz s nimi zjednotíme v takejto prekrásnej spoločnosti“.

-ls-

História spásy prostredníctvom umenia vo Vatikánskych múzeách

Taliansko (27. októbra, RV/Zenit) – Katolícka televízna sieť (EWTN) bude natáčať desaťdielny dokumentárny film s názvom „Catholic Canvas“, teda Katolícke plátno, ktorý divákov zavedie do Vatikánskych múzeí, aby im vyrozprával príbeh o dejinách spásy zobrazený prostredníctvom umenia. Producentka filmu Mary Shovlainová v tejto súvislosti uviedla:

„Začneme anjelmi – teda prvými zo stvorení, ich prvým pádom - ktorý pripraví pôdu pre putovanie Starým zákonom od stvorenia sveta po pád človeka, k našej potrebe vykúpenia a prísľubu Vykupiteľa, Krista. Epizódy sú venované Panne Márii, Trom Kráľom, Ježišovu pozemskému účinkovaniu, utrpeniu, smrti a zmŕtvychvstaniu, ďalej sv. Petrovi a svätým.“

Tvorcovia filmu získali ako prví zvláštne povolenie natáčať v priestoroch Sixtínskej kaplnky. Tá sa podľa riaditeľa siete (EWTN) Michaela Warsawa stala hlavnou líniou dokumentu, pretože v nej je príbeh spásy zobrazený najkrajším spôsobom. -dl-

Nový dokument Kongregácie pre katolícku výchovu o mieste psychológie v kňazskej formácii

Vatikán (30. októbra, RV) – V tlačovom stredisku Svätej stolice vo Vatikáne vo štvrtok predstavili dokument Kongregácie pre katolícku výchovu s názvom: „Usmernenia pre využívanie psychologických kompetencií pri prijímaní a formácii kandidátov ku kňazstvu“.

Prefekt dikastéria kardinál Zenon Grocholewski uviedol základné línie nového cirkevného dokumentu slovami: „Usmernenia, ktoré dnes predstavujeme, sa zaoberajú využívaním psychologických kompetencií pri prijímaní a formácii budúcich kňazov. Magistérium Cirkvi po II. vatikánskom koncile už viackrát vyzývalo k využívaniu psychologických kompetencií v procese rozlišovania autentického kňazského povolania, prv než kandidát prijme kňazskú vysviacku. Tento dokument sa nezaobrá teoretickými vzťahmi medzi psychológiou, teológiou a spiritualitou a už vôbec sa nechce vyjadrovať k rozličným psychologickým školám. Jeho zámerom je jednoznačne poskytnúť orientáciu praktického charakteru.“

Prv než sa kardinál Grocholewski dostal k vysvetleniu základných línií dokumentu, zdôraznil dva „konštitutívne aspekty, ktoré sú základom celej problematiky: „Prvým je, že dokument sa odvoláva na súčasný sociálno-kultúrny kontext, ktorý ovplyvňuje mentalitu kandidátov ku kňazstvu, ktorí sa hlásia do seminára. Ide o to, že v určitých prípadoch niektorí z nich prichádzajú

s neuzdravenými zraneniami, ktoré môžu ovplyvňovať a podmieňovať schopnosť napredovať na formačnej ceste ku kňazstvu.“ Medzi hlavné súčasné negatívne vplyvy kardinál Grocholewski označil „konzum, nestabilitu rodinných a sociálnych vzťahov, morálny relativizmus, pomýlené pohľady na sexualitu, nestálosť vo vykonávaných rozhodnutiach, či systematické popieranie objektívnych hodnôt“. Všetky tieto aspekty súčasnej mentality a prežité skúsenosti kandidáta pred príchodom do seminára ovplyvňujú predovšetkým jeho citovú zrelosť, ktorá často spôsobuje charakterovú krehkosť a negatívne ovplyvňuje vytrvalosť v povolani.

Ako druhý aspekt zdôraznil kardinál Grocholewski dôležitosť integrity kňazskej formácie, ktorá - ako o tom hovorí dokument „Pastores dabo vobis“ - má v sebe obsahovať formáciu intelektuálnu, pastorálnu, a tiež ľudskú, ktorá je základom celej kňazskej formácie.

Tieto dva aspekty, čiže „vplyv súčasného sociálno-kultúrneho kontextu a nevyhnutnosť ľudskej formácie budúceho kňaza – si v súčasnosti podľa kardinála Grocholewského vyžadujú využívanie psychologických vedeckých prístupov v kňazských seminároch“. Potom kardinál Grocholewski predstavil základné línie nového dokumentu. Zdôraznil, že „aj keď povolanie ku kňazstvu je osobitným Božím darom, k jeho rozlišovaniu sú potrebné aj psychologické kompetencie“ (čl. 5a) a keďže tento Boží dar „sa nikdy neuskutočňuje mimo alebo nezávisle od Cirkvi, ale vždy je prežívaný v Cirkvi a prostredníctvom Cirkvi“ (čl. 1a), „je v kompetencii Cirkvi „rozlišovať“ spôsobilosť kandidátov ku kňazskej službe“ (1b).

S ďalším príspevkom na tlačovej konferencii vystúpil poradca Kongregácie pre Katolícku výchovu, psychológ otec Carlo Bresciani, ktorý sa sústredil na konkrétnu pomoc psychológa v kňazskej formácii: „Pomoc psychológa spočíva v tom, že sa umožní kandidátovi ku kňazstvu efektívnejšie zvládnutie nielen vlastných slabostí, ale aj vlastných ľudských a duchovných schopností, ktoré mu umožnia slobodnejšie a uvedomelejšie darovanie sa Bohu, v zodpovednom postoji voči sebe samému a voči Cirkvi“ (čl. 9b). V takýchto prípadoch, psychologické kompetencie jej vlastné, ako sú (psychologický diagnostický pohovor, testy, správanie a psychoterapia), je potrebné vnímať ako pomoc a nie ako nahradenie formovateľov v seminároch. Je žiaduce, aby psychológovia „boli integrovaní v celostnej formácii kandidátov ku kňazstvu“ (čl. 6d).

Je preto potrebné, aby tí, ktorí sa podujímajú na psychologickú pomoc tohto charakteru, disponovali jednak vlastnou ľudskou a spirituálnou zrelosťou a zároveň aby sa nechali inšpirovať „antropológiou, ktorá je plne v súlade s kresťanským konceptom pohľadu na ľudskú osobu, na sexualitu, na povolanie ku kňazstvu a k celibátu, tak, aby ich pôsobenie zohľadňovalo tajomstvo človeka v jeho osobnom dialógu s Bohom, v súlade s víziou Cirkvi“ (Pastores dabo vobis, čl. 45). Ak by neboli k dispozícii takíto odborníci, je potrebné zabezpečiť ich špecifickú prípravu k tomuto cieľu. -ls-

Medzinárodný seminár o filatelistike prvýkrát vo Vatikáne

Vatikán (27. októbra, RV) - „Aká bude budúcnosť filatelistiky?“ – to bola téma medzinárodného seminára o filatelistike, ktorý bol po prvýkrát vo Vatikánskych múzeách. Medzi zúčastnenými boli napr. aj zástupcovia vedenia pôšt Talianskej republiky a republiky San Maríno.

Pre VR sa nad otázkou filatelistiky zamyslel riaditeľ Vatikánskeho filatelistického a numizmatického úradu Pier Paolo Francini: „Filatelistika je viac ako len hobby, aj keď zažíva úpadok, o čom niet pochýb“. Ďalej dodal, že „známka zostane aj naďalej nástrojom nielen užitočným, ale veľmi dôležitým pri šírení myšlienok, obrazov a názorov krajiny, ktorá ju vydáva.“

Na seminári sa diskutovalo aj o budúcnosti známky, pričom sprítomní zhodli na tom, že je potrebné vytvoriť istý druh takzvaného „staronového“ zberateľstva. -jv-

Hovorca Svätej stolice o situácii kresťanov v irackom Mosule

Vatikán/Irak (24. októbra, RV) – „Je to v tom, že irackí predstavitelia nie sú schopní chrániť kresťanov v krajine, alebo chýba dostatočná ochota?“ – túto otázku si položil riaditeľ tlačového strediska Vatikánu páter Federico Lombardi SJ, pričom podčiarkol veľké znepokojenie Svätej stolice, keď dodal, že za násilnosťami je problém islamského fundamentalizmu, ktorý sa môže stať oveľa agresívnejším pri aktuálnej situácii v Iraku.

Situácia kresťanov v irackom Mosule sa stále dramatizuje. Po vlne útokov, ktoré sa odohrali za posledný mesiac a vyžiadali si asi 15 mŕtvych, opustilo mesto asi desaťtisíc kresťanov, ktorí hľadajú útočisko v okolitých oblastiach. Za čias vlády Saddáma Husajna bolo v meste asi 25 tisíc kresťanov, dnes ich je len asi 500. Situáciu obyvateľov, ktorí boli donútení opustiť domovy sa snaží riešiť organizácia „Pomoc Cirkvi, ktorá trpí“, a to najmä zásobovaním potravinami, prikrývkami a liekmi. -sg, jv-

V Moskve usmrtili dvoch kňazov zo Spoločnosti Ježišovej

Rusko (29. októbra, RV) – Tragické správy prišli z arcidiecézy Matky Božej v Moskve. Dvoch pátrov jezuitov Otta Messmera a Victora Betancoura našli zavraždených v byte ktorý patril Spoločnosti Ježišovej na ulici Petrovka v centre Moskvy.

Otto Messmer SJ bol ruským občanom, narodil sa v roku 1961 v Kazachstane do katolíckej rodiny nemeckého pôvodu s početnými deťmi. Do Spoločnosti Ježišovej vstúpil v septembri 1982 vo Viľňuse a kňazom sa stal v roku 1988. Večné sľuby zložil v roku 2001. Od roku 2002 bol predstaveným jezuitov v Rusku.

Druhý usmrtený Victor Betancourt SJ pochádzal z Ekvádoru. Narodil sa v roku 1966 a do Spoločnosti Ježišovej vstúpil v septembri 1984. Študoval v Argentíne a v Nemecku a doktorandské štúdiá ukončil na Pápežskej Gregorovej univerzite v Ríme. Od roku 2001 pracoval v Rusku, staral sa o prípravu kandidátov na vstup do Spoločnosti Ježišovej. Od roku 2008 bol tiež zástupcom jezuitov na Teologickom inštitúte filozofie a histórie „Sv. Tomáša“ v Moskve. Obaja kňazi sa aktívne podieľali na pastoračných aktivitách Farnosti sv. Alojza v Moskve.

Ako sa ďalej píše v správe biskupov, „Katolícka cirkev v Rusku utrpela ťažkú stratu. O život totiž prišli horliví pastieri, ktorých veriaci veľmi milovali. Cirkev prosí dobrotivého Boha, aby prijal duše dvoch usmrtených kňazov do príbytku spravodlivých a aby im daroval nebeské kráľovstvo. Cirkev prosí za tých, ktorí spáchali tento hrozný čin, aby im Pán doprial milosť kajúcnosti. Vražda človeka je ťažkým a strašným hriechom a ktoľvek ho spácha musí podstúpiť spravodlivý trest. Cirkev dúfa, že orgány ruskej spravodlivosti budú schopné právneho a morálneho objektívneho úsudku. -sg-

Britská vláda schválila zákon o výskume hybridných embrií

Veľká Británia (24. októbra, RV/SIR) – „Dnešok je dňom smrti v dejinách Británie“ – to sú slová, ktoré agentúre SIR adresoval riaditeľ britskej Spoločnosti na ochranu nenarodených detí John Smeaton po tom, čo parlament odsúdil zákon o ľudských embriách. Zákon, ktorý prešiel 355 hlasmi proti 129 umožní výskum hybridných ľudsko-zvieracích embrií.

Riaditeľ organizácie na ochranu nenarodených detí ďalej dodal: „Parlament schválil zákon, ktorým rozšíril smrteľné zneužívanie tých najzraniteľnejších členov našej spoločnosti. Budúce generácie budú čítať o tomto prišerom zákone a budú žasnúť, ako môže národ, ktorý by mal byť civilizovaný, tak hlboko ponížiť ľudský život.“

Ako uviedol na záver vyhlásenia, jedinou útechou zostáva úsilie zástupcov cirkví, mnohých lekárov a tisícok obyvateľov, ktorí svojím jasným, pevným a statočným postojom prispievajú k verejným diskusiám o posvätnosti života a ochrane najslabších - nenarodených. Na zasadnutí tiež vláda vrátila do hlasovania zákon o legálnych potratoch v Severnom Írsku, rozhodnutie, ktoré uvítala severoírskaa organizácia hnutia Pro-life. -dl-

Reklama v novinách pozývajúca na výučbu Katechizmu

Čína (26. októbra, RV/CNS) – Správca farnosti v čínskom meste Tianjin umiestnil do novín reklamu, pozývajúcu veriacich i neveriacich na spoločné stretnutia pri Katechizme. Ako pre ázijskú agentúru UCA uviedol správca farnosti Leo Zhang Liang, farnosť sv. Jozefa je prvou v celej Číne s inzerátom takéhoto druhu, kde sa uvádza kontakt, príslušné informácie a časový harmonogram stretnutí pri rozoberaní Katechizmu. Katedrála sv. Jozefa je všeobecne známa ako Xikaiský kostol, pretože sa nachádza na území, ktoré sa kedysi nazývalo Laoxikai. V reklame sa preto píše: „Príďte a poznajte. Stretnutie so Xikai.“

Reklama bola umiestnená ešte v polovici augusta do štyroch denníkov a ako dodal otec Liang, odvtedy prijímajú 20 telefonátov denne, v ktorých sa ľudia pýtajú na Katolícku cirkev a na stretnutia pri Katechizme. **-dl-**

Prezident Paraguaja na návšteve v Bielom dome

USA (30. októbra, RV/CNS) – Paraguajský prezident Fernando Lugo sa v pondelok stretol s americkým prezidentom Georgom W. Bushom. V príhovore poukázal na obrovskú chudobu a životné podmienky ľudí v Paraguaji.

Pripomeňme, že súčasný prezident Lugo je bývalým biskupom San Pedra, ktorého Svätá stolica zbavila duchovného úradu, aby mohol prijať úrad prezidenta Paraguaja, do ktorého bol zvolený po vyše 60-ročnom období vlády smutne preslávenej korupčnými aférami. Počas svojej návštevy v Bielom dome okrem iného povedal: „Sme hlboko v duši ranení chudobou, odchodom mladých ľudí, nedostatkom vzdelania, ľuďmi, ktorí nemajú strechu nad hlavou.“ Taktiež dodal, že táto bolesť ľudí „je presiaknutá odvahou a rozhodnosťou“ a že poslaním jeho vlády je slúžiť, „najúbohejším a tým, ktorí to najviac potrebujú.“ **-dl-**

V Brazílii spustili kampaň „Nezabiješ“

Brazília (30. októbra, RV/CNS) – V Brazílii začala kampaň, ktorej mottom je piate Božie prikázanie „Nezabiješ!“. Je reakciou na štatistické údaje o počte vražd v oblasti Pernambuco. Počas deviatich mesiacov tam bolo zavraždených viac ako 3000 ľudí. Od roku 1996 do 2005 polícia zaznamenala až 42-tisíc prípadov úmyselného zabitia.

„Pre spoločnosť nie je možné pochopiť, že tieto čísla nie sú normálne. Ľudia nerozumejú týmto číslam a ani zložitosti tejto epidémie“ – uviedol Vandson Holanda, ktorý je koordinátorom arcidiecézneho výboru pre zdravie.

Jedným z bodov tejto kampane je, že sa počas nasledujúceho víkendu budú v arcidiecéze Olinda a Recife na svätých omšiach čítať mená zavraždených obetí, čím chcú organizátori podujatia pozornosť upriamiť na naliehavosť a závažnosť tejto problematiky v krajine.

Bulharskí biskupi proti „voľnému“ spolužitiu muža a ženy

Bulharsko (5. novembra, RV) – Katolícka a pravoslávna cirkev v Bulharsku hovorí v týchto dňoch o tzv. „voľných pároch“, teda o spolužití muža a ženy bez uzatvorenia Sviatosti manželstva a to najmä preto, že o tejto otázke v uplynulých dňoch diskutoval aj bulharský parlament.

Ako v tejto súvislosti povedal apoštolský exarcha a predseda Konferencie biskupov Bulharska Mons. Christo Proykov, „takéto páry sú absolútne neakceptovateľné“ a dodáva slová z Knihy Genezis: „Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom“ (Gn 2,24).

Ako dodal, „jedným“ znamená, že muž patrí svojej žene a rovnako, že žena má jedného muža. Nerozlučiteľne znamená, že ide o „spojenie na celý život“.

V závere dodal, že takéto spolužitie medzi mužom a ženou je vzťahom nedôvery medzi nimi, pretože každý môže z neho kedykoľvek odísť, napríklad keď sa jeden z nich vo vzťahu začne nudíť: „Nepripomína nám to polygamiu?“ – položil si otázku Mons. Proykov a vyjadril názor, že ide zrejme o dôsledok ateistického režimu, v ktorom sme žili počas posledných 50 rokov. **-sg-**

Kardinál Brady zdôraznil primát rodiny v spoločnosti

Írsko (5. novembra, RV/SIR) – „Musíme opäť zdôrazniť, že rodina má prednosť pred spoločnosťou a štátom a našou snahou je pomôcť ženám a mužom nanovo objaviť radosť, ktorú tento celoživotný manželský vzťah ponúka.“ uviedol to včera na Céifinskej konferencii v írskom Ennise prímás Írska kardinál Sean Brady. Rodina podľa neho predstavuje prirodzené spoločenstvo, v ktorom môže človek prežívať svoj sociálny charakter a zároveň má nenahraditeľný prínos pre dobro spoločnosti. Kardinál okrem iného taktiež zdôraznil, že manželstvo muža a ženy nikdy nebude rovnocenné s rozličnými formami spolunažívania rovnakých pohlaví. **-dl-**

61. Plenárne zasadanie KBS

V dňoch 29.-30. októbra 2008 sa v priestoroch penziónu Zornička na Donovaloch uskutočnilo 61. plenárne zasadanie KBS. Zúčastnilo sa ho 17 biskupov. Ospravedlnili sa koadjútormi Rožňavskej diecézy Mons. Vladimír Filo a prešovský metropolita, Mons. Ján Babjak. Počas prvého dňa bol na rokovaní prítomný i apoštolský nuncius v SR Mons. Mario Giordana.

V úvodnom duchovnom príhovore arcibiskup Mons. Alojz Tkáč predniesol úvahu Jána Pavla II. o apoštolovi sv. Pavlovi.

Svätý Pavol najskôr bojoval proti Kristovi. Robil tak v nevedomosti, ale neskôr, po svojom obrátení, sa stal vzorom a príkladom apoštolátu. Nasadenia apoštola je pre biskupov v roku sv. Pavla príkladom a výzvou. Aj biskupi by mali byť príkladom apoštolského nasadenia pre svojich kňazov a zverených veriacich.

Prítomných biskupov pozdravil aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. Vo svojom príhovore sa dotkol dvoch oblastí. V prvej, ktorá bola zameraná duchovne, vyjadril presvedčenie, že biskup musí byť tvorcom spoločenstva. Cirkevné spoločenstvo tvorí ako základ Ježiš Kristus s veriacim Božím ľudom. Ježiš je hlavou tajomného tela - Cirkvi. Bez neho by Cirkev Cirkvou nebola. Z veriacich je na prvom mieste svätý Peter - Svätý otec, ktorý tvorí viditeľnú jednotu medzi veriacimi. Ďalej biskupi, nástupcovia apoštolov, ktorí spolu s kňazmi, svojimi spolupracovníkmi, predstavujú aktívne magistérium. Majú povinnosť učiť v jednote s Petrom. Veriaci laici sú pozvaní k svedectvu viery, ktoré je pre Cirkev nevyhnuté.

V druhej časti príhovoru sa apoštolský nuncius dotkol aktuálnych tém. Spomenul Svetové stretnutie mládeže so Svätým otcom v Sydney. Z tohto stretnutia vyplýva pre biskupov výzva napomôcť mladým, aby sa stali svedkami viery v prostredí, v ktorom žijú. Spomenul aj návštevu Svätého otca v Lurdoch. Z jeho príhovoru vyplýva, že Cirkev je povinná poukázať ľuďom na zmysel života, ktorým je Boh. Cirkev by tak mala robiť prostredníctvom vhodnej katechézy.

Tretou dôležitou témou v príhovore apoštolského nuncia bola rodina, ktorá je dnes ohrozovaná zo všetkých strán. Je potrebné pomáhať rodinám. Tak v sociálnej ako aj v duchovnej oblasti. Starostlivosť o rodinu musí byť privilegovanou službou v apoštolskom nasadení biskupa.

Na programe zasadania KBS bola správa o ukončenej Synode biskupov o Božom Slove vo Vatikáne, na ktorej sa zúčastnili Mons. Stanislav Zvolenský a Mons. Ján Babjak. Správu predniesol Mons. Stanislav Zvolenský. Synody sa zúčastnilo 253 synodálnych otcov. Okrem nich boli na synode

účastní aj rôzni experti, pozorovatelia a hostia. Hlavnou myšlienkou, ktorú predniesol Svätý otec, je súlad medzi Svätým Písmom a teológiou. Obe sa navzájom ovplyvňujú. Skutočná teológia neexistuje bez vernosti Svätému Písmu a Sväté Písmo by neplnilo svo-

ju úlohu bez teológie a teológov. V praxi je potrebné opätovne obnoviť Ružencové spolky. Modlitba posvätného ruženca pomáha odhaľovať tajomstvá života Ježiša Krista. Podľa synodálnych otcov je potrebné z modlitieb oživiť i modlitbu Anjel Pána, kde si veriaci pripomínajú najväčšie tajomstvo, pri ktorom sa Slovo Telom stalo. Z praktického hľadiska je nutnosťou skvalitniť školenie lektorov a vytvoriť lepšie podmienky pre exegézu, ako aj prácu na príprave exegetických pomôcok.

Biskupi sa venovali i správe o činnosti Pápežského slovenského kolégia svätých Cyrila a Metoda v Ríme /PSKSCM/. Správu o činnosti a stave PSKSCM v Ríme podal rektor Mons. Vladimír Stahovec. V septembri 2008 bývalo v PSKSCM je 32 ľudí, z toho 20 študentov. Dom je teda plne obsadený. Na programe bola i voľba dvoch členov správnej rady PSKSCM. Sú nimi Arcibiskup Stanislav Zvolenský a generálny vikár Banskobystrickej diecézy Mons. Marián Bublinc.

Plénum sa venovalo i schvaľovaniu mediálnych projektov, ktoré sa uchádzali o podporu zo zbierky Katolíckej cirkvi na médiá. Tento rok rozdelili biskupi 3,9 milióna Sk. Podporu získalo 34 projektov z TV LUX, Rádia Lumen a ďalších 10 organizácií a združení. Plénum zároveň poverilo Radu pre spo-

ločenské komunikačné prostriedky pod vedením Mons. Stanislava Zvolenského, aby pripravila pracovné stretnutie zástupcov katolíckych časopisov s celoslovenskou pôsobnosťou. Cieľom stretnutia bude stratégia a vízia KBS v tejto oblasti.

Plénium KBS si vypočulo i informácie o prvých mesiacoch vysielania TV LUX a zvolilo 2 členov Programovej rady TV LUX za KBS, ktorými sa stali Jozef Kováčik, hovorca KBS a Zuzana Juhaníaková, riaditeľka Diecézneho centra pre masmediálnu komunikáciu v Banskej Bystrici.

Biskupi zároveň odsúhlasili potrebu vysielania náboženských programov v Rádiu Lumen a TV LUX v jazyku maďarskej národnostnej menšiny. Konkrétnu podobu vysielania bude koordinovať so zodpovednými programovými pracovníkmi Mons. Ján Orosch.

Biskupi si vypočuli informácie o práci Rady pre migrantov, konkrétne o práci so ženami v ohrození a o probléme obchodovania s ľuďmi. Správu predniesla setra Bohdana, ktorá v rámci Slovenskej katolíckej charity spolupracuje s Ministerstvom vnútra SR pri ochrane žien, ktoré sa dostali do situácie zneužitia pri práci v zahraničí. Katolícka Cirkev v tejto oblasti pôsobí preventívne vyučovaním mládeže v školách a upozornením vo farnostiach, aby ľudia ľahkovážne nenaleteli na lákavé ponuky neznámych agentúr.

Plénium KBS sa zaoberalo aj výzvou Ministerstva kultúry SR, aby sa venovalo viac pozornosti pastoračným aktivitám pre Slovákov-katolíkov, žijúcich v Maďarskej republike. Otcovia biskupi v tomto zmysle napísali list Konferencii biskupov Maďarska.

Medzi dôležité body rokovania pléna KBS patrili i informácie o učebných osnovách pre náboženskú výchovu/náboženstvo v ročníkoch vstupujúcich do reformy (prvý, piaty ročník základných škôl a prvý ročník stredných škôl) a experimentálnom overovaní učebných osnov predmetu náboženská výchova/náboženstvo. Dané učebné osnovy boli schválené.

Biskupi odhlasovali zánik Rady KBS pre rodinu a mládež a vznik dvoch nových rád - Radu KBS pre rodinu, ktorú povedie Mons. Milan Chatur a Radu KBS pre mládež a univerzity, v ktorej čele bude stáť Mons. Tomáš Galis.

Biskupi si vypočuli i správu o XXIII. Svetovom stretnutí mládeže v Sydney a na Velehrade. Na návrh Mons. Milana Chatura zašle KBS viaceré podakovacie listy za prejavenu ústretovosť pri organizovaní Svetových dní mládeže v Austrálii i v Českej republike.

Na VI. Svetové stretnutie rodín v Mexiku, ktoré sa uskutoční v januári 2009, pocestuje ako delegát KBS biskup Milan Chatur a jedna rodina.

Členovia KBS sa zaoberali na svojom zasadaní i procesom tvorenia a začlenením orácií svätcov, uctievaných na Slovensku, ktorí zatiaľ nie sú v misáli. Do 17. 11. sa uskutoční zasadanie Liturgickej komisie KBS, ktorá zosumarizuje orácie z jednotlivých diecéz a prepošle ich do Ríma na schválenie.

Biskupi rozhodli i o príprave pastierskych listov na najbližšie obdobie. Budú sa čítať v katolíckych kostoloch na Slovensku na 1.adventnú nedeľu, 30.11., O Božom Slove a pastiersky list na Sviatok Svätej rodiny, 28.12. bude venovaný situácii rodiny na Slovensku.

TK KBS, -jk-/ snímka -pz-

Rozhodnutie oboch provincií Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku ohľadne stanovenia výšky omšového milodaru

Východná a Západná provincia Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku v súvislosti s prechodom slovenskej koruny na euro stanovili, že výška omšového milodaru zostáva nezmenená a bude prepočítaná oficiálnym konverzným kurzom (30,126), teda 3,32 €. Kto z veriacich bude chcieť obetovať dobrovoľne vyšší milodar, alebo nižší, môže tak urobiť v zmysle kánona 952 § 1 KKP. O tomto rozhodnutí bude vydaný príslušný dekrét.

Kán. 952 - § 1. Úlohou provinčného koncilu alebo zhromaždenia biskupov provincie je pre celú provinciu dekrétom určiť, aký milodar sa má venovať na slávenie a obetovanie omše, a kňazovi nie je dovolené žiadať vyššiu sumu; je mu však dovolené prijať spontánne venovaný vyšší, ale aj nižší milodar, než je určený za obetovanie omše. **TK KBS, -jk-**

Stanovisko BU Nitra k uloženiu telesných pozostatkov Jozefa Tisa v Nitre

Na základe žiadosti rodinných príslušníkov boli počas súkromnej pobožnosti pozostatky kňaza Nitrianskej diecézy Mons. Dr. Jozefa Tisu, ktorý slúžil v tomto biskupstve 37 rokov v rozličných cirkevných službách, uložené do krypty v Nitre. K tomuto kroku sa pristúpilo, aby sa predišlo ich prípadnému zneucteniu a z dôvodu, že vzhľadom na vtedajšiu situáciu mu nebolo dopriate pochovanie podľa platných cirkevných predpisov. Týmto aktom uloženia jeho telesných pozostatkov sa aspoň čiastočne splňa jeho posledná vôľa. V kresťanskom chápaní pohrebna rozlúčka a pochovanie tela, v ktorej sídlila nesmrteľná duša, nie je hodnotením života zosnulého človeka.

Biskupský úrad v Nitre

Spoločné komuniké zo stretnutia diecéznych biskupov Katolíckej cirkvi na Slovensku s predsedom vlády Slovenskej republiky

Vo štvrtok, 6. 11. 2008 sa v priestoroch Miestodržiteľského paláca v Bratislave uskutočnilo stretnutie diecéznych biskupov Katolíckej cirkvi na Slovensku s predsedom vlády SR Robertom Ficom a ministrom kultúry Marekom Maďaričom.

Premiér Robert Fico informoval biskupov o pripravenosti Slovenskej republiky pri prijatí eura a poďakoval biskupom za doterajšiu spoluprácu v oblasti informovania sociálne najzraniteľnejších skupín. Vyjadril zároveň presvedčenie, že práve prijatie eura bude pre Slovensko stabilizujúcim prvkom v situácii ťažkej finančnej krízy, ktorá zasiahla ekonomiky sveta. Premiér zároveň vyjadril vďaku za prácu, ktorú Cirkev vykonáva v sociálnej, vzdelávacej a charitatívnej oblasti.

Biskupi na stretnutí predložili témy spojené so školskou reformou a jej vzťahu k vyučovaniu náboženstva ako aj diskriminácie financovania školských zariadení. Požiadali o obnovenie časovej dotácie predmetu náboženská výchova / náboženstvo na úroveň pred zavedením školskej reformy. Upozornili, že na základe Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou nie je možné diskriminovať cirkevné školské zariadenia a cirkevné základné umelecké školy. Dohodli sa, že je potrebné rozlíšiť cirkevné školy od škôl súkromných, nakoľko sa v súkromnom sektore vyberá školné. Táto otázka bude doriešená po osobitnom rokovaní s Ministerstvom školstva.

Premiér informoval biskupov o stiahnutí materiálu tzv. Národného programu ochrany sexuálneho a reprodukčného zdravia z dielne Ministerstva zdravotníctva. Obe strany sa zhodli na potrebe primeranej sexuálnej výchovy v ško-

lách. Výsledkom dohody je vzájomná spolupráca na príprave tohto materiálu.

V otázke starostlivosti o kultúrne pamiatky vyjadrili biskupi obavy v súvislosti s návrhom Ministerstva kultúry na zvýšenie kofinancovania ich opráv z doterajších 5% na 30%. Ministerstvo kultúry prisľúbilo rokovania v tejto oblasti.

Biskupi zaujali tiež stanovisko k otázke Zákona o sociálnych službách, ktorého dôsledkom je diskriminácia neverejných poskytovateľov sociálnych služieb a obmedzovanie práva voľby klienta pri výbere subjektu poskytovania sociálnych služieb. V tejto otázke je potrebné rokovať s príslušnými orgánmi VÚC.

V Bratislave, 6. 11. 2008

TK KBS, jk
snímka -pz-

Výzva predsedu Konferencie biskupov Slovenska k upokojeniu vzťahov medzi Maďarskou a Slovenskou republikou

Bratislava (7. 11. 2008) - S narastajúcimi obavami sledujem vyhrotené vzťahy medzi národmi Slovenskej a Maďarskej republiky. Ako predseda KBS, po konzultácii s niektorými biskupmi, vyzývam preto všetkých ľudí dobrej vôle, aby každý svojim dielom prispel k vzájomnému porozumeniu medzi oboma národmi a aby sa dištancovali od akýchkoľvek prejavov extrémizmu.

TK KBS

Vyjadrenie Stálej rady Konferencie biskupov Maďarska

Budapešť (7. novembra 2008) - Prijali sme správu o vyjadrení predsedu Konferencie biskupov Slovenska Mons. Františka Tondru. Pokračujúc v procese uzmiernenia a spolupráce, ktorý započal medzi našimi cirkvami v roku 2006, oceňujeme vyhlásenie, ktoré je v súlade s listom Svätého Otca, ktorý napísal pri príležitosti stretnutia oboch biskupských konferencií v Ostrihome v roku 2006. Žiadame všetkých ľudí dobrej vôle, aby každý, podľa svojich možností, odmietol násilie a nenávisťné provokácie medzi národmi. Je našou spoločnou povinnosťou prispieť k spolunažívaniu národov nášho regiónu v zmysle znaku pokoja, uzmiernenia a budujúcej lásky.

Primátor mesta Prešov ocenil gréckokatolíckeho arcibiskupa

Primátor mesta Prešov Pavel Hagyar udelil 5. novembra 2008 Cenu primátora mesta Prešov gréckokatolíckemu prešovskému arcibiskupovi a metropolitovi Jánovi Babjakovi SJ pri príležitosti jeho životného jubilea za morálny a duchovný rozvoj spoločnosti, šírenie tolerance, podporu medzikultúrneho dialógu a ekumény.

Lubomír Petrik

Rokovanie Kňazskej a Pastoračnej rady Ordinariátu OS a OZ SR

V dňoch 4. a 5. novembra 2008 sa v sídle Ordinariátu OS a OZ SR v Marianke uskutočnili rokovania poradných orgánov vojenského ordinára - kňazskej rady a pastoračnej rady. Vojenský, policajný a väzenský kapláni zhodnotili uplynulé obdobie činnosti a vyjadrili sa k pastoračným zámerom ordinára na nasledujúci rok. Kapláni s ordinárom prediskutovali záležitosti prebiehajúceho Roka Sv. Písma v Ordinariáte OS a OZ SR, organizáciu stretnutí rodín, aktivity nadchádzajúceho Roka rodín v Ordinariáte OS a OZ SR, oblastné stretnutia kaplánov, či organizáciu púti v roku 2009. Venovali sa tiež príprave projektu Dobrej noviny, obsahovej náplni formačného týždňa pre kaplánov, duchovných cvičení pre kaplánov a laikov, či schváleniu zámeru vytvorenia laickej organizácie Spoločenstva katolíckych vojakov, policajtov a záchranárov.

Zasadnutia pastoračnej rady sa okrem kaplánov zúčastnili aj laici Ordinariátu OS a OZ SR z radov vojakov, policajtov, príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže a Horskej záchrannej služby. Členovia pastoračnej rady poskytli ordinárovi svoje poznatky a skúsenosti súvisiace s pastoračnou činnosťou kaplánov, zhodnotili uplynulé obdobie a vzniesli konkrétne podnety k témam, ktorým sa venovala aj kňazská rada Ordinariátu OS a OZ SR.

Tibor Ujľacký

Vzdelávací program pre členov cirkevných inštitúcií zameraných na boj proti obchodovaniu s ľuďmi

Slovensko (9. novembra, RV) - V dňoch 5. – 8. novembra 2008 sa uskutočnil v Bratislave Seminár „Porozumieť a konať – obchodovanie s ľuďmi. Účastníkmi tréningu boli rehoľné sestry, pracovníci diecéznych charít a sociálni pracovníci z ob-

čianskych združení s katolíckym zameraním. Pod odborným vedením lektorov z Ríma, sestry Bernadetty Sangma, FMA a p. Stefanom Volpicellim z Medzinárodnej organizácie pre migráciu, sa počas týchto dní zaoberali medzinárodným problémom novodobého otroctva. Obchodovanie s ľuďmi má medzinárodný charakter, a preto ho žiadna krajina nedokáže sama zlikvidovať. Organizovaný zločin vyžaduje globalizáciu solidarity. Cieľom seminára bolo venovať zvýšenú pozornosť novodobému útoku na ľudskú dôstojnosť a hľadať spôsoby, ako sa aktívne zapojiť na zvýšení povedomia slovenskej verejnosti o tomto probléme, hľadanie preventívnych spôsobov a realizovania vzdelávacích aktivít nielen v rámci Slovenska. Máme morálnu zodpovednosť pomáhať miliónom ľudí na celom svete, ktorí sa stávajú predmetom kúpy a predaja, ktorých transportujú a zadržávajú v otrockých podmienkach.

Sr. Bohdana Bezakova, CJ

Zomrel páter Vladimír Šatura SJ

V deň spomienky Všetkých verných zosnulých - 2. novembra 2008 zomrel vo Welse, v Rakúsku páter Vladimír Šatura SJ, člen Slovenskej provincie SJ, aplikovaný v Rakúskej provincii. Posledná rozlúčka sa konala 10. novembra 2008 v Jablonici na miestnom cintoríne.

Páter Šatura sa narodil 27. októbra 1923 v Jablonici pri Trnave. Do noviciátu SJ vstúpil 30. júla 1939 v Ružomberku. Po skončení noviciátu si doplnil gymnaziálne štúdiá v Ružomberku a v Kláštore pod Znievom. Po maturite v rokoch 1943 až 1946 študoval filozofiu v Trnave a potom v Brne. Teológiu študoval v Ríme v rokoch 1946 až 1950. V Ríme, počas štúdií, bol 9. júla 1949 vysvätený za kňaza. Tretiu probáciu si vykonal v rokoch 1951 až 1952 v Paray le Monial vo Francúzsku. Špeciálne štúdiá z psychológie si vykonal v rokoch 1959 až 1962 v Mníchove. Neskôr, viac desaťročí pôsobil ako docent a profesor psychológie na Teologickej fakulte v Innsbrucku. Po dosiahnutí dôchodkového veku pôsobil ako spisovateľ v Griebkirchene. Po roku 1990 pôsobil v Bratislave na Teologickom inštitúte svätého Alojza a potom v Ivanke pri

Dunaji, kde sa mimoriadne zaslúžil o vytvorenie Centra spirituality. Tam aj v iných miestach na Slovensku organizoval kurzy o spiritualite pre kňazov, rehoľných formátorov a formátorky. Po roku 1999 opäť odišiel do Rakúska, kde pôsobil ako spisovateľ a kňaz v Steyri a v Thalheime pri Welsi. Po celý život sa veľmi usiloval upozorniť na úzku väzbu medzi psychológiou a spirituálnosťou. Posledné roky strávil v dome Diakonie vo Welsi, kde aj zomrel.

Biskup Peter Rusnák posvätil v Bratislave nový chrámový zvon

Nový zvon „Peter a Pavol“ bude už zakrátko z veže Katedrály Povýšenia svätého kríža zvolávať na bohoslužby bratislavských gréckokatolíkov. Slávnostnú posviacku nového zvonu nazvaného Peter a Pavol vykonal v sobotu doobeda, 25. októbra bratislavský eparcha, Mons. Peter Rusnák. Slávnosť sa začala o 10.00 h. v katedrále sv. liturgiou, ktorej predsedal vladyka Peter za účasti viacerých kňazov a veriacich gréckokatolíckej farnosti, ktorí svojimi milodarmi prispeli na nový zvon.

Vo svojej homílii vladyka vychádzal z veršu 95. žalmu, ktorý je napísaný aj na novom zvone: Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia. (Ž 95, 8) „Ten hlas je Božím hlasom, takým, ako ho počuli apoštolí. Slovo Boha musí byť prijaté najprv do nášho srdca, do nášho vnútra, nie do intelektu, na to by stačil aj magnetofón, alebo DVD nahrávač“ – zdôraznil vladyka. Ako ďalej povedal, Boží hlas človeka takpovediac vyrušuje z jeho pohodlia, každodennosti a dal by Boh, aby nás mnohé udalosti v živote vyrušovali. A tiež aj Cirkev, aby vyrušovala ľudí tohto sveta z ich zdanlivého pohodlia a spôsobu života. Eparcha poukázal na to, že Boží hlas treba vnímať v udalostiach nášho života, lebo práve cez ne sa k nám prihovára Boh: „Pre veriaceho človeka je každá udalosť hlasom Boha, slovom Boha. A Božie Slovo, ako hovorí prorok Izaiáš, vždy vyplní svoje poslanie. Nech k tomu pomôžu aj všetky tieto sväteniny, nech nám pomôžu budovať vieru, robiť ju nábožnejšou, svätejšou, ale na prvom mieste v srdci človeka musí byť viera“ – dodal na záver.

Po sv. liturgii, ktorú chórovým spevom obohatil chrámový zbor Chryzostomos, vladyka slávnostne posvätil zvon a dal mu meno „Peter a Pavol“. Títo dvaja svätci sú heraldicky vyobrazení aj v erbe eparchie (kľúč a meč), ktorý je stvárnený na zvone. Okrem erbu sú na ňom zobrazené aj postavy apoštolov sv. Petra a Pavla. Zvon Peter a Pavol váži 120kg a bol odliaty v renomovanej zvonárskej dielni Letície Dytrychovej – Vránovej v Brodeku u Přerova na Morave, založenej r. 1950. Po dokončení

závesného zariadenia a osadení srdca, bude zvon Peter a Pavol onedlho zavesený na vežu katedrály. Slávnosť sa zakončila pohostením-agapé v priestoroch Eparchiálneho úradu.

-sg-

Spomienky na zosnulých príslušníkov OS a OZ SR

Tak ako každý rok, aj v tomto roku si Ordinariát OS a OZ SR pri príležitosti Sviatku všetkých svätých a Pamiatky na všetkých verných zosnulých spomenul na všetkých zosnulých príslušníkov a zamestnancov Ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR. Pietne spomienky sa uskutočnili v útvaroch, ústavoch, zariadeniach OS a OZ SR a na cintorínoch a pri pietnych pamätníkoch na celom Slovensku aj v zahraničných vojenských misiách. 31. októbra vykonal generálny vikár plk. Mgr. František Počurek spolu s generálnym duchovným EPS plk. Jaroslavom Balockým pobožnosť za duše zomrelých vojakov pri Pamätníku zmierenia na Ministerstve obrany SR. Pietny akt za účasti príslušníkov a zamestnancov ministerstva bol ukončený zapálením symbolických kahancov za duše všetkých vojakov, ktorí zahynuli pri výkone služby na Slovensku, či v zahraničí.

Pamiatku vojakov Miroslava Hrušku a Alexandra Šimkoviča, ktorí zahynuli v misii UNFICYP, si pripomenuli v piatok vo vojenskom tábore M. R. Štefánika v Famaguste na Cypre. Na spomienke sa zúčastnili aj minister obrany Jaroslav Baška v sprievode predsedu výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť Rudolfa Pučíka, poslancov uvedeného výboru a náčelníka generálneho štábu OS SR generála Ľubomíra Bulíka. Na Cypre si zároveň pripomenuli pamiatku vyše päťdesiatich príslušníkov ozbrojených síl, ktorí zahynuli v misiách a vojenských operáciách v zahraničí. Prítomným sa prihovorel vojenský kaplán kontingentu pplk. Dr. Stanislav Šverha.

Podobne si príslušníci vojenských útvarov a zariadení, ktoré sú dislokované v posádke Prešov a členovia prešovského klubu vojenských dôchodcov na cintoríne slovenských vojakov v Prešove, uložením vencov, príhovorom veliteľa posádky brigádneho generála Ing. Ondreja Novosada, modlitbou vojenského kaplána mjr. Dr. Jozefa Michalova a zažatím sviec uctili pamiatku všetkých zosnulých vojakov. Za ich duše boli slávené bohoslužby vo vojenských kaplnkách na Leteckej základni a Veliteľstve 2. mechanizovanej brigády v Prešove.

Zádušná svätá omša celebrowaná ordinárom OS a OZ SR Mons. Františkom Rábekom za zosnulých, sa konala za účasti predstaviteľov OS a OZ SR a verejnosti v hlavnom chráme Ordinariátu OS a OZ SR – Kostole sv. Jána z Mathy v Bratislave 4. novembra zavýšila spomienku na príslušníkov silových rezortov, ktorí svojich kolegov predišli na ceste do večnosti. **Tibor Ujlacký**

Mons. František Rábek udelil sviatosť birmovania v Trnave

V sobotu 25. októbra 2008 zavítal Mons. František Rábek, ordinár OS a OZ SR, do Trnavy, aby udelil sviatosť birmovania rodinným príslušníkom pracovníkov Zväzu väzenskej a justičnej stráže SR. Pod vedením väzenského kaplána Gabriela Dzvoňára, ktorý pripravoval kandidátov na prijatie tejto sviatosti, začala sv. omša v kostole sv. Anny.

Vo svojej homílii biskup Rábek pripomenul: „Prijatie sviatosti birmovania je potrebné na dovŕšenie krstnej milosti. Táto sviatosť nás dokonalejšie spája s Cirkvou a bohato nás obdarúva silou Ducha svätého, ktorý nám pomáha, aby sme v Bohu videli najvyššie dobro a svoje šťastie.“

S otcom biskupom slávil sv. omšu viacerí väzenskí a policajní kapláni vojenského ordinariátu oboch obradov. Na záver sv. omše o. biskup povzbudil všetkých k plnému prežívaniu viery a vzťahu s Bohom. Všetci prítomní sa stretli i pri spoločnom agapé, ktoré bolo zakončené modlitbou a poďakovaním v priestoroch kláštora sestier Uršulínok.

Radovan Andrejko

„Žite ako v Božej rodine,“ povzbudil Zvolen - Západ diecézny biskup

„Otec biskup Rudolf, zajtra bude desať rokov, keď ste konsekrovali tento kostol. Len Pán Boh vie – my ani zďaleka nie – koľko Božích milostí sa na tomto mieste dostalo k ľuďom najmä cez sviatosť,“ privítal dňa 30. októbra páter Hilár Jozef Štefurič, OP banskobystrického diecézneho biskupa v mene Farnosti Sv. Dominika vo Zvolene. Ten prijal pozvanie pri príležitosti desiateho výročia zriadenia farnosti a konsekrácie Kostola sv. Dominika na zvolenskom sídlisku Západ.

Farské spoločenstvo pri tejto slávnostnej príležitosti mohlo opäť osobne pozdraviť pátrov a bratov dominikánov, ktorí sa počas desiatich rokov vystriedali v pastorácii v tejto farnosti. Medzi prítomnými mali zastúpenie aj rehoľné sestry a terciári z duchovnej rodiny Svätého Dominika.

Diecézny biskup Rudolf Baláž pozdravil prítomných a rehoľníkom poprial, ‘aby ste vy, bratia dominikáni, vždy mali na tomto mieste ducha Svätého Dominika.’ Ako ďalej uviedol, pred svätosťou kňazov padajú aj systémy. Širokému spektru farského spoločenstva pripomenul, že: „Kde sa cirkev modlí, nemodlí sa len za seba, ale aj za celé ľudstvo.“

V homílii povzbudil veriacich k úprimnému obnoveniu vlastného chrámu Ducha Svätého, ktorým je každý pokrstený. Zároveň dodal: „Bol by som rád, keby ste v tomto farskom chráme prosili Pána Boha, aby vám dal pravý pohľad na samých seba – aby ste spoznali seba ako Božie dieťa.“

Farníkom zdôraznil dôležitosť úprimného záujmu o druhých a spoločné budovanie spoločenstva, ktoré je Božou rodinou.

Zvlášť mladých ľudí povzbudil k budovaniu priateľstiev, ktoré vedú k spoznávaniu Boha aj prostredníctvom služby vzájomnej modlitby.

Páter Hilár na záver eucharistickej slávnosti pozval prítomných na agapé do priestorov farského klubu. Farnosť Sv. Dominika vo Zvolene obopína mestské sídlisko s viac ako jedenástimi tisícami obyvateľov, z ktorých viac ako šesťtisíc sa hlási ku katolíckej viere. Vo farnosti v súčasnosti pôsobi 8 rehoľných kňazov, jeden diakon, jedenásť študentov teológie a jeden novic. Dominikánsky konvent vedie súčasný prior Lukáš Milan Žilák, OP. Zvolenský konvent je najmladším konventom Slovenskej dominikánskej provincie. Prví traja bratia prišli do Zvolena v júli 1995.

Zuzana Juhaniaková

Nový predseda Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku

28. októbra 2008 sa v Bratislave u saleziánov uskutočnilo jesenné pracovné zasadanie Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku. Na stretnutí bolo zvolené nové vedenie konferencie na nasledujúce tri roky. Za predsedu bol zvolený p. Karol Maník SDB, provinciál saleziánov a za jeho zástupcu p. Jozef Noga CM, provinciál vincentínov. Ďalšími členmi Stálej rady konferencie sa stali p. Michal Zamkovský CSsR, viceprovinciál redemptoristov, p. Ján Kováč SChP, provinciál piaristov a p. Ján Ďačok SJ, provinciál jezuitov. Všetci zúčastnení vyjadrili vďaka odstupujúcim členom Stálej rady konferencie.

Vo svojej pracovnej agende sa konferencia zaoberala zriadením a priestormi stáleho sekretariátu, činnosťou, financovaním a víziou Rehoľného školského úradu a spoluprácou s Radou KBS pre rodinu a mládež. Taktiež hodnotila sympóziu o zasvätenom živote a sekularizácii, ktoré sa uskutočnilo 11. októbra v Žiline za hojnej účasti rehoľných predstavených a ktorého účastníkov pozdravil listom aj kardinál Franc Rodé, prefekt Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života.

Ladislav Tkáčik OFMCap

Metodické dni v Banskej Bystrici

V dňoch 29. a 30. októbra 2008 sa učitelia náboženskej výchovy a náboženstva z dekanátov Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy stretnú na školení v Diecéznom centre Jána Pavla II. v Banskej Bystrici. Metodické dni organizuje Diecézny katechetický úrad Banskobystrickej diecézy v spolupráci s neziskovou organizáciou Katolícke pedagogické a katechetické centrum. Učitelia sa budú predovšetkým zaoberať vplyvom nového školského zákona na vyučovanie. Tiež si osvoja prácu s novými metodickými príručkami pre 1. a 5. ročník základných škôl a 1. ročník stredných škôl. Oba pracovné dni katolícki pedagógovia začnú spoločným eucharistickým slávením o 9:00 hod. v Katedrále Sv. Františka Xaverského. V homílii sa im prihovori Marián Bublinc, riaditeľ Diecézneho katechetického úradu.

Zuzana Juhaniaková

rozvoj – výchova – žena – dobrovoľníctvo. Svoju činnosť rozvíja v 16 strediskách na Slovensku.

Andrea Miklovičová, Laura - združenie mladých

Rabín, ktorý sa vzdal Kristovi

Judith Cabaudová: Rabín, ktorý sa vzdal Kristovi
Spolok sv. Vojtecha vydáva novú publikáciu o osudoch hlavného rímskeho rabína, ktorý prijal krst v Katolíckej cirkvi.

Dňa 13. februára 1945 hlavný rabín Ríma Italo Zolli prijal krst spolu s manželkou. Táto prevratná a neslýchaná udalosť vyvolala veľký rozruch tak v židovských, ako aj v kresťanských kruhoch. Neskôr zapadla mlčaním. Toto mlčanie pretrhla Židovka z New Yorku, ktorá na vlastnej koži prežila skúsenosť hlavného rabína Ríma, preto že aj ona sa stala katolíčkou.

SSV, jk

Mládežnícka organizácia Laura oslávila 15. výročie

Výnimočný víkend prežili mladí z Laury v Banskej Bystrici na Laurafeste – oslavách 15. výročia založenia tejto saleziánskej mládežníckej organizácie.

Podujatia sa zúčastnilo 120 mladých od Bratislavy až po Humenné. Centrom mesta sa ozýval hlasitý pokrik: „Počítaj so mnou,“ ktorý bol hlavným mottom podujatia.

„Počítali sme spolu roky, ktoré má za sebou Laura, združenie mladých. Chceli sme však aj vyjadriť, že sme aktívni mladí ľudia, ktorí vedú Bohu povedať: „Počítaj so mnou,“ keď je potrebné postaviť sa na stranu tých slabších alebo konať v prospech života,“ vysvetlila heslo Laurafestu koordinátorka sr. Monika Skalová.

Originálnym darčekom pre Lauru bola živá reťaz a živá pätnástka v centre mesta.

Laura, združenie mladých, je dobrovoľné občianske združenie detí a mládeže, ktorého cieľom je rozvíjanie osobnosti mladých ľudí a plnohodnotné využitie voľného času. Charakteristickou črtou organizácie je zameranie na rozvoj dievčat – mladej ženy. Združenie vo svojej výchovnej práci vychádza zo saleziánskeho preventívneho systému dona Bosca a úzko spolupracuje so sestrami saleziánkami. Kľúčové voľby Laury sú:

Novembrová fatimská sobota v Michalovciach

Novembrová fatimská sobota v Michalovciach bola slávená už v atmosfére spomienky na našich drahých zosnulých. Slávenie obohatila mládež so Strážskeho, ktorá pripravila rozjímania pre posvätný ruženec a viedla liturgický spev. Tematickú prednášku o postoji k smrti vo svetle Božieho slova predniesol Róbert Jáger. V prednáške zdôraznil, že v Ježišovom zmŕtvychvstaní je obiahnutá nádej na večný život pre každého človeka.

Vladyka Milan Chatur, košický eparcha, posvätil nové archijerejské rúcho, ktoré mu venovala michalovská komunita otcov redemptoristov. V kázni vladyka povedal, že nie smrť je posledná spravodlivosť, ale Boh, ktorý nás bude súdiť a potom vydá spravodlivý rozsudok. „Aby sa človek spamätal pokiaľ je čas, Boh nám dáva Máriu, aby prosila pred Božím trónom za tých, ktorí to potrebujú.“ V závere vladyka vyzval prítomných k uvažovaniu nad poslednými skutočnosťami života a za príklad vernosti Bohu predstavil blaženého mukačevského biskupa-mučeníka Teodora Romžu, ktorého liturgický sviatok pripadol práve na tento deň.

Na záver sa spoločenstvo pomodlilo Moleben k Bohorodičke a v modlitbe si spomenulo aj na počaté, ale nenarodené deti. Tematické dialógy o večnej dimenzii života ukončili túto slávnosť, ktorá v mnohých srdciach zažala nové svetlo nádeje.

Michal Hospodár

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Dana JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, tkkbs@kbs.sk, Internetová
verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk